

Asi Yılmaz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.07.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akla hüküm

Bütün yollar sana varıyor rüyalarımda
Gün geceye dönerken geliyorsun
Bütün sabahlarda bakışların gizli
Sana çıkan yollar da
Uzun ince hasretin tüter
Gecenin en koyusunda başlar sana yolculuğum
Aysız gece yıldızsız gökyüzü olur yokluğun
Güller sen kokar vakit sensizliği on geçer
Hayaline dokunsam ellerim üşür
Gözlerim gözlerinde asılı kalır
Güz yağmurları ıslatır senli düşlerimi
Akla hüküm zor
Kulaklarımda bir uğultu sensizlik
Sen kokan meltemler esiyor şimdi
Rengi çalınmış resimler gibi duruyor
Hatıralar yüreğimde
Senle uyuyup
Sensiz uyanmayı saymaya yetmiyor sabrım.

Asi Yılmaz

Alışığım

Yıllardır içimde yanan kimsesiz aşkın sahibi
Geceleri yıldız olup kaysan yüreğime
Özleyince seninde elin değıyor mu kalbine
İçine bir ateş düşer mi seninde
Eğerini avuçlasam saçlarını koklasam,
Alışığım ben seni sevmelere
Bilsen vakit hep daralıyor
Bense yokluğunda hep üşüyorum
Zamana hapsetsem sığmaz yüreğim
Nasıl da özlerim yokluğun da seni
Sana dokunmadan sesini duymadan
Nasıl yaşanır bir bilsen...

Asi Yılmaz

Alışıyorum

Her gün biraz daha alışıyorum sana
Bir alışkanlık bu kadar güzel olamaz
Nasıl da başım dönüyor, aldığım hazdan
Alışkanlıklar korkutur bazen insanı
Düşün sene, kendime bile alışmamışım yıllar yılı
Ve şimdi sana alışıyorum, zlyorum
Ben alıştıka zlem büyüyor
Bazen büyük korkularım da oluyor
Sana alışmaktan değil,
Senin bana alışmandan korkuyorum
Alışkanlığım sen den yana götürüyor beni
Saçlarına çekiyor, gözlerine hapsediyor.
Yaşadıklarımın dışına çıkartıyor beni
Hiçbir derinlik, içimdeki seni tarif edemiyor

Asi Yılmaz

Alışıyoruz

Alışkanlıklarımız var hayatta
Alıştırma alıştıra söyleyelim
Küçüklükten alıştıralım,
Zorlanmasın diye...
Alışkanlıkların gizli öznesi mecburiyetmi?
İstemediğimiz halde kabul etmek mi?

Nefes alınmıyor artık bu kentte
Sırtıma asılan yaşama sancısı boğuyor
Kulak zonklaması şiddetinde
Aşk acıları sarıyor bedenimi
Mermi gibi...
Gözyaşları yağıyor üstüme
Ağır geliyor sevginin şiddeti
Çırılçıplak sağanaklardayım yine

Sözümde durmuyorum yazıyorum yine
Oysa kaç kez söz verdim
Buruşturup attım kağıtları
Bir daha yazmayacağım diye

Hiç beklemediğin bir anda, bir tanıdık
Nasılsın?
İyi diyorum...değilim aslında.
Fazla soru gelmesin
Ya da
Daha az konuşmak için
Tebessümle iyi diyorum işte...

Alışkanlık beklide

Asi Yılmaz

Alışkanlık

Alışkanlıklarımız var hayatta
Ağıştıra ağıştıra söyleyelim
Küçüklükten ağıştıralım,
Zorlanmasın diye...
Alışkanlıkların gizli öznesi mecburiyetmi?
İstemediğimiz halde kabul etmek mi?

Nefes alınmıyor artık bu kentte
Sırtıma asılan yaşama sancısı boğuyor
Kulak zonklaması şiddetinde
Aşk acıları sarıyor bedenimi
Mermi gibi...
Gözyaşları yağıyor üstüme
Ağır geliyor sevginin şiddeti
Çırılçıplak sağanaklardayım yine

Sözümde durmuyorum yazıyorum yine
Oysa kaç kez söz verdim
Buruşturup attım kağıtları
Bir daha yazmayacağım diye

Hiç beklemediğin bir anda, bir tanıdık
Nasılsın?
İyi diyorum...değilim aslında.
Fazla soru gelmesin
Ya da
Daha az konuşmak için
Tebessümle iyi diyorum işte...

Alışkanlık beklide

Asi Yılmaz

Alışmak...

Oturmuşum sorular soruyorum
Ne bekliyorum kimi arıyorum
Uzayıp gidiyor gece...
Kaç yanlış bir doğruyu götürüyor
Cevapları bilmiyorum soruları ısrarla soruyorum
Tam buldum diyorum ani fırtınalar kopuyor
Alabora olan düşlerim kalıyor geriye

21 Şubat 2009 yedi yıl geçti aradan
Çok şey değişti diyorsun duyar gibiyim
Bense değişmemekte direniyorum galiba
Kabul edemiyorum kaybetmenin acısını
Ne zaman gitsem seni soracağım geliyor
Biliyorum aramızda yoksun bıraktığın değerler var sadece
Ben yokluğunu kabullenemiyorum
Yıllar özlemini büyütüyor yüreğimde
Acelen neydi bırakıp gittin bizleri
Hayat bize pek gülmedi biliyorum
Her şeye biraz alışıyorum da
Yokluğuna alışmak istemiyorum

Asi Yılmaz

Anılar

Susarsın yıkılır kent harabe olur bütün her şey
Konuşmak istedikçe hıçkırıklar düğümlenir boğazına
Gece uçan bir kuş bozar karanlığın sessizliğini
Umutlar emanet etmek istersin karanlıkta kayan yıldızlara.
Resimlere bakarsın konuşmaz resimler
Anılar susmuştur artık,
Kendinle konuşmaya cesaret edemezsin
Korkarsın kendinden anılardan.
Düşünmemen gerekenler gelir aklına
Sen kurtulmaya çalıştıkça daha da ürkütücü olur seninle ilgili ne varsa.
Otogarlar aşınadır şehir şehir sürgüne çıkarsın
Sevda kovalarsın şehirler arası yolculuklarda
Bütün kötülöklere umutsuzluklara yok oluşa karşı
İsyanı örgütlersin, umut güvercinleri bırakırsın bir şehirden bir şehre,
Akşam olur kabuk bağlayan yaraları kanatırsın
Paslı çivileri çıkarmaya çalıştıkça daha da derinleşir yara.
Sobayı söndürmek istedikçe harlanır ateş
Sen ağustosa sürgün bak yine sustun sen
Her susuşunda atmacanın serçenin yuvasına saldırısını
Serçenin yuvayı nasıl savunduğunu düşünüyorsun.
Serçeden yana taraf oluyorsun
Her sustuşunda ölümler geliyor aklına
Hiçbir ölümün haklı bir gerekçesi yok sence.
Bütün olumsuzluklar bir olumlu duruşu davranışı içinde yaşatmazmı
Her şey bitti dediğin anda karşına bitmeyen bir nefes bir umut çıkmazmı
İnsan zaman zaman anılara dönmeli
Evet 'umutlar anıların kız çocuklarıdır'
Bazen insan anılarda yaşar.

Asi Yılmaz

Anla beni

Normal seyrinde değil yalnızlığım
mevsim normallerinde olmalı
Kurulacak dūşlere en baştan başlanmalı
Umut yüklü bir kahraman olmak
Kaybettiklerime alışmak için

imlası bozuk bir hüzüneyim
Dille damak arasına sıkışmış cümleler
yıldızları tutar çekerim gökten
ayaklarına sererim
Bak normal seyrinde deęil dūşlerim

Notalar arası geçişlere saklanan bir gizemsin
Her türkünün ezgisinde biraz sen var
İçtiğim suda
Baktığım yıldızda
Hepsinde biraz sen ararım
Anla beni...!
Mevsim normallerinin üstünde sevdim seni

Asi Yılmaz

Aramadım

Ben seni hiç aramadım
İssiz gecelerde yıldızlarla
Konuşurken
Umutlar sevdayı anlatırken
Ben seni hiç aramadım

Baharlar yazı muştularken
Bomboş sokaklarda dolaşırken
Ben seni hiç aramadım
Sahil dalgaları
Toprak yağmurları
Karanlık sabahları beklerken
Ben seni hiç aramadım

Asi Yılmaz

Aşk mavi

Sen geldin düşlerime
Bahara sürgün kelebek dansıyla
Öpmelerin var aklımda
Sıkıca kucakladığım mavi bir sevda

Nefes alsam saçlarına bulaşır düşlerim
Sen yoksan ihtilal olmuş
Yasaklanmış bir türküdür umutlarım
Ben seni özlemekteyim

Yaz yağmurlarında bir gökkuşağısın
Bir vapurda öpmek isterdim seni
Martılardan çekinmeden
Denizden utanmadan

Gözlerime baksan
Aklım darmadağın
Zerdali çiçekleri
Yorgunluğunda bakışlarım

Yüreğimin maviliklerindesin
Ulaşılmaz derinliklerinde
Düşlerimde gökkuşağı
Aşkta mavisin

Asi Yılmaz

Ay yok

Ay yok karanlık bir gece
ıssız ve sensiz bir sokakta,
yürümekteyim bir başıma;
seni duymak duyar gibi olmak...
Başımı kaldırmadan adımlarımı sayar gibi,
Yürümek boşlukta
Yıldızların değdiği yerlerde
senin olacağını bilmek ve beklemek...
Sen buz kaplayan yalnızlığınla
Uyumaya çalışırken
Ben senin sıcacık düşlerine sarılır ısınırım.

Asi Yılmaz

Ayrılık

Yorgun bir gece indi sokaklara
Ne yana dönsem sensizlik
Fırara karar kılmış bir tutukluyum
Bıçak açmaz yüreğimdeki sessizliği

Gece veda havasında
İnceden bir hüzün çiseliyor
Karanlık sokaklar da
Ayrılığın acısı bıçağın ucunda
Batıp batıp çıkıyor sırtıma
Kime bağırırsam duymuyor beni

Çocukluğumun düşlerindeyim
Kaçmaya çalışıyor koşamıyorum
Bağırıyorum kimseler duymuyor
Elimi uzatsam, boşlukta kalıyor

Oysa ben;
İsim koymadan sevdim seni
Bakışlarımla sevdim
Hiç hesaplamadan sevdim
Öznesiz yüklemsiz dümdüz sevdim seni.

Asi Yılmaz

Baba

Yüreğim kanıyor baba
İstedğim ayakkabıyı alabiliyorum
Ayaklarım çıplak değil
Yüreğim üşüyor yüreğim kanıyor
Bu nasıl bir acı
Dal budak
Sarmaşık oldu içimde
Neden acıyor içim
Neden kanıyor baba
Anlatamıyorum
Kimse anlamıyor
sensizim kimsesiz çaresiz
Sevgisiz
gün ay yıllar oldu
Sensiz günlerim
Yüreğim kanıyor
İçim yanıyor baba

Asi Yılmaz

Babama mektup

Biliyorum babacığım askere gitmemi ne çok isterdin
Ne vardı baba bu kadar üzülecek kendini yıpratacak..
Artık çok geç diyorsun duyuyorum babacığım
Belki senin istediğın gibi bir evlat olamadım ama bilirim
Beni ne kadar çok severdin bu sevgiyi hep duyacağım
İlkokuldan sonra bu kadar uzun birbirimizle kaldık
Otuz beş gün aynı odayı paylaştık
Bir kez oğlum diyemedin sohbet edemedik,
Benim tesellilerime inanmadın hiç
Görmedin ama biliyorum hissettin hep, günde
Kaç kez senden gizleyerek ağladım.
Niye acele ettin niye bırakıp gittin babacığım
En çokta Cuma günleri özölüyorum seni
Hiç kimse hiçbir Cuma telefon açmıyor babacığım
Her cuma arardın beni dertleşirdik,
Sen den sonra kimse beni aramıyor babacığım
İki gün sonra bayramdı hani kurban kesecéktik
Benim çocukluğumdan beri kurban
Kesmediğımız bayram hatırlamıyorum babacığım.
Bu bayram kesemedik en çokta ablam üzüldü
Yokluğuna alışamadım beni düşünmedin, ablamı nasıl bıraktın
Bir kez sarılamadın bana, oğlum diyemedin sesini duyamadım
Böylemi gidecektin baba böylemi...
Yokluğuna alışamıyorum baba, seni çok çok özölüyorum baba.

Asi Yılmaz

Bakışlarını kucaklıyorum

Gözlerim gözlerini arıyor her gece
Duygularım isyanlara yelken açarken
Ben bakışlarını kucaklıyorum
Sana sarılıp düşlerin koynuna yatıyorum
Korkuyorum seni göremem diye
Bu yüzden sabahlara açmıyorum gözlerimi
İşte ben böyle seviyorum

Bedenim üşür yüreğim yanar yokluğunda
Titrek bir mum alevine döner duygularım
Ellerim seni arar
Sıcaklığını duymak için
Usulca sana sokulur bedenim
Avuçlarım yanaklarını arar
İşte ben böyle seviyorum

Yaşamak yorsa da bazen insanı
Bendeki sana sığınır gözlerim
Varlığına harman olur yüreğim
Sana olan sevdam filizlenir
Papatyalar açar gözlerinde
Gülüşlerimde saklanır hüznün
Dudaklarından kalbine akarım gizlice
İşte ben böyle seviyorum

Asi Yılmaz

Başka seviyorum

Bambaşka seviyorum ben seni
İçinin güzelliği ruhunun benzerliği diyorum ben
Bunun için bambaşka seviyorum seni
Seninle aynı ezgileri, aynı türkülerimi söylüyoruz
Belki aynı rüyalara dalabiliriz kim bilir
Birçok şeyi aynı düşünürüz
Bunun için bambaşka seviyorum ben seni

Adı koyulmayan bir bağlılık mı bu
Onun için mi bambaşka seviyorum seni
nedir birbirimize yakınlaştıran bizi
Gönderdiğim selamı iletir mi yıldızlar sana
Ay bütün masum haliyle gülüyor bana
İşte bu yüzden ben başka türlü seviyorum seni
Adını koyamadığım için şaşkınım ama
Bambaşka seviyorum ben seni

Asi Yılmaz

Beklemek seni

Halice karşı bir kadehe
Bir paket sigarayı meze etmek
Sağanaklar altında kalmak
Acıtsa bile
Seni düşünmeye devam edebilmek

Duya bilmek seni
Esen rüzgâr da hissedebilmek
Düşlerine
Sevmelerine ortak olmak
Aynı türküyle hüzünlenmek
Aynı şarkıda ağlaya bilmek
Seninle...

Akıllara gelmeyen düşlerde hayal etmek seni
Tüm yalanlara yarım kalanlara kapamak gözleri
ellerini düşünme bilmek
aşk sıcağında kutsamak
Çağlayan olup akabilmek sana...

Sesinin titremesini yazabilmek
kimsenin kullanmadığı kelimelerle
Anlatabilmek
yıkabilmek bütün kötülükleri
Senin güzelliğinle sarabilmek

Asi Yılmaz

Ben gelirsem

Silah sesleriyle değil o gün
Sevda türküleriyle uyanacaksın
Bambaşka bir dünya bulacaksın
Serptiğin tohumlar ağtığı gün

Kan kokusu barut kokusu
Kin ve nefret duygusu
Acıların sustuğu
Sevda türkülerinin yükseldiği
Bir dünya bulacaksın,
Ektiğin gller ağtığı gün...

Asi Yılmaz

Ben seni

Giden her otobüs içimi çizer de geçer
Sevdanın alazı düşer yüzüme
Mısralarda izini sürdüğüm bir kaçaksın...
Gözlerini arıyorum şimdi
Bir devrik cümle edasıyla bakan gözlerini
Sonra yüzüne takılır gözlerim
Yüzünün avuçlarıma yansımalarını sevdim
Ne zaman baksam sana
Suçüstü yapılmış bir aşkın telaşı...
Dokunduğunda sigara yanığı
Diken çizikleri hissettiren ellerini sevdim.

Ben seni;
Söyleyebileceğim ve dönemeçte bırakacağım
En son, söz gibi sevdim
Faili gizlenen cinayetler gibi gizliyorum
Seninle gördüğüm düşleri
En çokta seni özlemeyi seviyorum.

Asi Yılmaz

Beni sev

Seni bulmak seninle olmak zor olsa da
Birlikte geçirdiğimiz vakit suç sayılsa da
Saatler durmasa zaman ışık hızında olsa da
Ne bir dileğim ne bir isteğim var
Sadece beni sev diyorum

Gel deyip çağırman yoramam seni
Kırmak üzmek değil maksadım
Ben anlatamasam da bana kırılma
Bir dilek bir istek değil benim ki
Sadece beni sev diyorum

Beni kaybetsen de benimle olmanı
Sana olan aşkı sınırlayıp taşımanı
Sevgi sızan bakışlarınla resmime dokunmanı
Türkü türkü bakan gözlerle anımsamanı
Bir dilek bir istek değil sadece beni sev diyorum

Asi Yılmaz

Bırakmasaydın

Söküklerimi saklar gibi gizledim sevdami
Duymasını görmesin istedim kimse
Ne zaman bağıracam gelse...
Kavga başladı aklımla kalbimde
Şehirlerarası bir otobüs yolculuğunda
Bırakmasaydın beni o durakta...
Düşlerimle umutlarımı da toplayıp
Otursaydım yanına
Ellerini tutabilseydim
Kaybolma korkusu yaşayan
Bir çocuğun tutabildiği kadar
Gözlerindeki sıcaklığın cesaretine
Sığınıp
Sana susadığımı anlatabilseydim
Ellerini avuçlayıp düşlere dalsaydım
Bu rüyadan hiç uyanmasaydım...

Asi Yılmaz

Bildiklerinle sına

Çiğlikler yükselirken kentın sokakların da
Uşürüm kar altında ağaclar gibi
Sıkıca tut ellerimi,
Kardelen korkusuzluğuna ulaştır beni.

Bildiklerinle sına,
Bir şarap testisiyle kutsa beni
Dokunılmaya cesaret edilemeyen bir kitabın
Yaprakları kadar gizemli,
Sevdaya dair her şey içim de.

İpini koparan bir uçurtma olmak istiyorum
Çılgınlar gibi uçmak
Baksana kanatlarım sana çarpıyor
Çalı ol dallarına sar beni

Derin uykulara dalsam
Göz çukurlarında uyusam
Ve yansam ağustos sıcağı gibi göğsünde
Haykırır bağırırım, uyandığımda sen yoksan

Asi Yılmaz

Biliyorum

Yazdığım her söz beni sorguluyor
Gözüme ilişen ne varsa
Üstüme üstüme geliyor
Umutlar boynu bükük dolaşüyor
Hasret yamalı, düşlerimde
Ne kendime sarıla bildim
Nede sana sarıla biliyorum
Yalan bir ömürle dolaşıyorum
Terkedilmiş sokaklarda...
Sevdalar vurulup düşüyor
Birer ikişer bu şehirde...
Karanlığa,
Parmaklıklar ardına
Hapsedilmiş insanlık.
Yaz ertesi,
Bahar arifesi mevsimlerdeyim
Büyük fırtınalar kopacak
Kılıçlar kınında n çıkacak
Kavgalar olacak biliyorum
Yarı uykulu düşlerleyim
Aşık Veysel in sazında bir tını
Bedreddin in kavgasında
Pir sultanla birlik olmuşum
Ben bu kavgada tarafım
Silivri de tutuklu,
Hasdal da görüşmeciyim

Asi Yılmaz

Bir çiçeğim

Ben sevgiyim yüreğine al beni,
Filizlere durmuş bir çiçeğim ben
Göğsünde büyütürsen bir bebeğim
Ben ki bir umudum, düşüncelerine ek beni
Gerçeği arama, acıyım ben
Coşkulı yaşarsan, bir inanç olurum sende

Asi Yılmaz

Bir düŖte yitirim seni

Bir düŖte yitirim seni
Bir yanım eksik kalır
Bir yanım darmadağın
Doğmaz güneş gündüzler gece olur

Bir seher vakti bulurum seni
Işıklar dolar odama
Cam kesen fırtınaya inat
Sen varsın kollarımda.

Asi Yılmaz

Bir kitabın son sözü

Tozlu bir kitabın önsözüyüm
Kimsenin okumadığı...
Hoyratça yazılmış,
Düğüm düğüm upuzun bir özet...
Anlaşılmayan...

Bir baksan bir incelesen,
bakışlarından kalbine varacak,
tazecik bir hayat bulacağım göğsün de...

Sayfaları çevrilmemiş bir kitabın ön sözüyüm
Okunamayan
Nem kokuyor sayfalarım
Çevirmeye cesaretsiz parmakların
Parmak izlerin kalır bir kenarım da
Bıraktığın izlerden tanımaya çalışıyorum seni
İşte o ben...
Tozlu bir kitabın sonsözü
Okurların hiç görmediği

Asi Yılmaz

Bir ses

Uzun, uzun denize baktı
Gözleri yakamozlarda esir kaldı
Bir ses;
Hiç aşık oldun mu diye sordu
Yutkundu tekrar denize yakamozlara baktı
Bilmem dedi ve ekledi
Uzun, uzun birinin gözlerine bakıp
Şiirler yazdığım oldu
Şevgi dedi yutkundu
İnsana güç veren onu ayakta tutandır
Birini sevmek biri tarafından sevilme
Ancak hissedilir
Unutulmaz
Gözlerine baktığında
Kokusunu içine çekebilmek
Yaşanabilen en büyük duygudur
Diye anlattı
Bunlar değişir mi diyen bir ses duydu
Ne kadar değişirsen değiş
İlk nerede mutlu olduysan
Oraya çevirirsin başını
Diye cevapladı...

Asi Yılmaz

Bir şakanın gölgesi

Sıcak bir ağustos sabahında
Bir şakanın gölgesinde karşılaşmak
Gülüşlerine salıncaklar kurup
Varlığınla mutlu olabilmek yaşamak

Sonra çay içebilmek hüzünlerin gölgesinde
Benim yok, sende şans varsa yağmur da yağar
Anılarımızı ve düşlerimizi ıslatır, huzur yükleriz
Bakışlarımıza

Asi Yılmaz

Bir uzun yoldayım

Kaçıp kaçıp gidiyorum
Titreyen bir hasret sarıyor bedenimi
Bilinmez coğrafyalara sardı düşlerim
Şelalelere bıraksam kendimi
Temizlenirmi kirlenen umutlarım

Ben her zaman ki yerdeyim
Her şey hazır
Bir sen eksik
Yorgunluğunu bize bırakıp
Güneşte terk edip gitmekte
Ateşi yaktım
Sen şöyle oturmalısın
Alevlerin gölgesi vurmali yüzüne
Ateş ve şelale tanıklık etmeli
İnce bir türkü tuttur sen
Bense bir şiir
Gözlerin gözlerime değmeli
Titrek sesim sarmalı bedenini
Alevlerin için de veda eden güneş
Yeniden doğmalı üzerimize

Asi Yılmaz

Bir yarım veda

Bir yarım vedadır dudaklarımda kalan hüzn,
Kavuşmalarım mutluluğa dönerken
Bir dinamit şiddetiyle sarsılıyor yüreğim.
Kavuşurken sarmaya çalıştığım yaralar
Veda ederken tekrar kanayacak biliyorum.
Parçalanmış bir ruh hali saracak bütün bedenimi
Acı yan bir yürek.
Gitmekte direnen ayaklarına emir veren bir benlik oluşacak beynimde
Ağustosta üşüyen bir adam ayrılacak birazdan yanından...
Sonra mesafeler oluşacak aramızda
Ayrı yerlerden aynı yıldızı görebileceğiz
Aramızda ki uzaklığa inat.
Hep bir yarım veda kalacak
Dudaklarımda tamamlanmamış bir şiir
Nakaratsız bir türkü olacaksın vedalarımda.
Anlatacak o kadar çok şeyim varken
Anlatamadığım sözcüklerle kalacaksın ruhumda.

Asi Yılmaz

Bozulsa sessizlik

Bir telefon çalsa sessizlik bozulsa
Avcularımda biriktirdiğim yokluğun
Özgürlüğe bırakılan güvercinin
Kanatlarına takılsa uçsa
Yanlış adres tarifleri alsam
Kaybolsam kentin tozlu yollarında
Uydurma türkülerin ezgisinde...
Bir telefon çalsa sessizlik bozulsa
Özlemler hasretler damıtsam
Umut cemreleri düşer mi toprağa
Kardelenler açar mı?
Hasretin bozkırlarında
Künyesinde ülke isimleri yazan
Çiçekler arasında...
Kuş sesleriyle bestelenmiş müzik eşliğinde
Hasret demlenmiş bardaklarda
Bir sabah kahvaltısında
Bulmak ne güzeldir seni...
Bir kez daha anlam kazanır
Zaman dediğimiz kavram
Söylenecek o kadar söz varken
Her şeyin zamana takılması
Ve susmak ne zor şeydir

Asi Yılmaz

Bu Şehir

Biliyorum bu Şehir sensiz güzel değil
Parklar yasta
Meydanları suskun
Caddeler hazan vitrinler boş
Yokluğun damarlarımı kesiyor
Ve yüreğim Şubat oluyor
Kuşlar nicedir uğmuyor
Yokluğun Şubat oluyor bu Şehirde
Anlıyorum gayrı bu Şehir sensiz güzel değil
Yrdğn yollar
Dokunduğun ağağlar
Oturduğun banklar teselli olmuyor
Biliyorum bu Şehir sensiz güzel değil

Asi Yılmaz

Büyüme Küçüğüm

Sen hep umutlarımda kal
Küçüğüm
Yüreğime yapışan lokman otum
Düşlerimde büyüyen anka kuşum
Sen büyüme böyle kal

Sevgiler yüreğinden taşar
Çıkarıcılar etrafından koşar
Büyürsen uykuların kaçır
Sen böyle kal
Hiç büyüme küçüğüm

Biçimsel birlikteliktir, yalnızlığı insanın
Dayanamadığı yoksulluğudur,
Sevgisizlik
Yüreğimin kalabalığıdır sen
Büyüme küçüğüm, sen hep böyle kal

Aklına düşerse dünya işleri
Bir kuş kalkar yuvasından
Boşalır dünyam ellerim üşür
Yüreğim yanar
Sen hep böyle kal
Büyüme küçüğüm

Asi Yılmaz

Canım benim

Ben gökyüzünden sana bakıyorum
Başını kaldırman yeterli..
Bazen yağmur olup dudaklarına düşüyorum,
Bazen de güneşe karışıp içine işliyorum...
Teninle buluşup kokuna karışıyorum...
Kalbinden geçip beynine ulaşıyorum
Birde bakmışım ben sen oluyorum...

Yorgun bedenim, kırık dökük ümitlerim
Ve boynu bükük hayallerim vardı.
Sonra bir ışık vurdu yüzüme,
Ürktüm korktum önce...
Yavaş yavaş içimi ısıtıp günlerimi aydınlattı,
Aklımı başımdan aldı.
Şimdi o ışığa kapılmış bir halde
Nereye gittiğimi bilmeden,
Başıma gelecekleri düşünmeden
Işığa doğru yürüyorum..
Aklımla kalbim arasındaki savaşa rağmen
Seni seviyorum...

Asi Yılmaz

Cümlelerin,

Seni tarif etme derinliğini bulamadan seviyorum
Kime baksam sen diyorum
Saçı biraz kısa gözleri biraz...
Bir şiir okusam bir türkü duysam
Sessizliğinde seni buluyorum
Gördüğüm her şeyden biraz sana yoruyorum
Ay düşer geceme
Seninde yüzüne düşüyor diye seviyorum
Yalnızlığımı seviyorum
Sebebi sen diye...
Yolları seviyorum ırmakları...
Sana akıyor diye...
Tarifsiz düşlerdeyim bitimsiz yollarda
Rüzgara katılıp giderim bilmesin kimse
Geceleri firar yazıyorum kendime
Martı kanatlarında düşünüyorum pencereye
Durmadan babam ölüyor bugünlerde
Annem içimde bir çılgılık...

Asi Yılmaz

Çek İpimi Asmin

Yanlış adres yanlış yollarda kaldım
Sancılı acıyan yüreğime çıkıyor bütün yollar
Tutsak olmuş bir hüzün benimkisi
Yapayalnız dilsiz düşsüz
Gemiler durmaz trenler almaz beni

Ben yalnızlığı yurt edinmiş
Bahtsız bir adamım asmin
Yüreğim yaralı ben yorgunum
Sevgiye kurak,
Aşka özlem duyan bir dünyada
Bir kumar oynadım yenildim

Bir sana anlatabildim
Bir tek sen anladın beni
Dağ yamaçlarının uçurum gözlü çiçeği
Güzeller güzeli asmin

Özledim asmin çok özledim
Ben hep kaybettim
Bir kez gözlerine bakayım
Çek ipimi çek öleyim

Şimdi mevsimlerden ayaz vaktidir
Bu mevsimde sevmek
Bana çok yakışır
Özlemekte gülmekte
Çek ipimi asmin çek öleyim

Asi Yılmaz

Çıkıp gitsem

Çıkıp gitsem bu şehirden
Arayan olur mu fark eden olur mu yokluğumu
Umutlarım bu şehirde yitmişti
Düşlerim buralarda kaybolmuştu
Çıkıp gitsem bu şehirden,yitiklerimi bulan olurmu

Boğazıma yapışan acıları tükürmek için giderdim
Ay düşerdi denize sordum;
Yakamoz diyorlarmış adına
Son yudum için başımı kaldırdığımda
Tanışmıştım seninle...
Ben ne zaman gitsem ordasın
Biliyorum merak ediyorsun niye ben diye
Ben sende neyi sevdim biliyormusun?
En çok insanlığı sevdim sende
Acıları sevdim sonra...
Kendime benzettim seni
Beklide ondan çok sevdim
Düşleri sevdim sende umutları...
Şimdi ben sorsam sana
Yeniden rüyalara yatsam kaybolan düşlerimi
Göre bilirmiyim
Bahçelere baksam arasam yitirdiğim umutları
Bulabilirmiyim....
Çıkıp gitsem bu şehirden
Şeni gittiğim yerde görebilirmiyim?

Asi Yılmaz

Çocuğa mektup

Merhabanın ayrılığa olan sıcaklığını duyarken yüreğinde
Bakışlarındaki güzelliğe kalbindeki sıcaklığa sığınıyorum
Neler yaptın şimdi güzel çocuk?
Bıaktın mı umutları çocukluğuna dair düşleri

Büyüdüğün yerlerin kokusu, var mı daha üzerinde
Yaşayamadığın umutların yoksulluğu cebinde
Yarını görememenin korkusu uykularını kağırıyor mu
Geceler boyu..

Sağlam duramamanın sıkıntısını yaşıyorsun
Bahara sevdalısın toprak gibi sarsılıyorsun
Verecek o kadar az şeyin var ki...
Cebinde sadece sevda kırıntıları..
Umut kalıntıları...

Asi Yılmaz

Derinlerden sevdim

Bir çağlayanın debisinde buldum da sevdim seni
Kıymet verilemeyen bir inciydin
Fırtınaların koptuğu yağmurların yağdığı
Günleri yaşarken
Gölüşündeki sıcaklığın içimi sardığı anlarda sevdim

Bir köz gibi yanan yüreğimle
Çok derinlerden sevdim seni
Kalp atışlarımla vücudumu sardığını
Her nefes alışımında ciğerlerimde duyarak sevdim

Ben senin rüyalarımaya gelişini
Titreyen ellerimden tutuşunu sevdim
Elimi uzattığımda dokunamadığım
İsmiini andığımda duyuramadığım
Zamanlarda da sevdim

Asi Yılmaz

Diken çizici ellerim

Düşlerimin patikasında yürüyorum
yarına dair anılar biriktirerek
diken çizici ellerim
Dokunsam ürperir bedenim

Salıncaklar kurdum gözlerine
bakışların ısıtır beni
Düşler kuruyorum şimdi
Balkon manzaralı düşler
Bir fincan kahve eşliğinde

Bir yıldız kaysa takılırım peşine
Alır gider beni
Sensiz sahralara

Gece karanlık caddeler ıssız
Epey yaklaşmışım sana
Uzanıp dokunsam
Ürperir bedenim
Diken çizici ellerim...

Asi Yılmaz

Dokuz onbeş

Kaç zamandır iskelede bir adam bekliyor
İstasyona tiren saatlerini soruyor
Otogara dokuz on beş otobüsüne koşuyor.

Senin için ne yapabilirim vakit geldi
Evlada deyip gideceksin birazdan

Asi Yılmaz

Dönemeç

Sarılıp sana, uyuyup uyanmamak istiyorum
Çağlar boyu bir yolculuğa çıkmak
Güneşin hiç batmadığı yerlere gitmek
Acıları umutsuzlukları,
Dönemeçlerde bırakarak yürümek
Sımsıkı sarılıp atlamak okyanuslara
Bu geç başladığım yaşamda uyuya kalmak
Derin sularda...

Asi Yılmaz

Dönmeyeceksin

Bir yolculuğa çıksaydın
Meçhule giden bir yolculuğa özlemle hasretle beklerdim
Ne istasyon ne otogar ya da bir limana
Dönmeyeceksin biliyorum
Durup durup seni özlüyorum

Bir gidişin olsaydı umutsuz bir gidiş
Dönme ihtimalin olmasaydı ben seni bekler
Seni özlerdim..
Bu kadar anı yazılmayacaktı hatıralara
Beni sevdiğini düşleyecek sevinecektim

Neden durup durup sen geliyorsun aklıma
Bir kez daha yenilmeyecektim sen dönmeseydin
Ölüm yıldönümü yaklaşıyor galiba
Yine sık sık sen geliyorsun aklıma
Dönmene dair hiçbir umut yokken

Belki hiç görmeyeceğim seni
Sesini bile bir daha duymayacağım
Yaşadığımız her şey bir çay içimi uzunluğu
Oracıkta anı oluverecek.
Oysa sen meçhule bir yolculuk yapsaydın
Özlemle hasretle beklerdim
Durup durup niye aklıma düşüyorsun,
Ama sen hiç gitmedin ki...

Asi Yılmaz

Düşlerim

Havada hasret kokusu var
Paramparça yüreğim
Zamansız budanmış ağaç gibi düşlerim
Yaşadığımı unutup umutlar tüketiyorum
Senden haber gelir diye fırtına bekliyorum
Yağmur yağsa gözyaşın sanıyorum

Bazen sele dönüyor duygularım
Bazen nisan yağmurları
Umutlarım sarp kayalara çarpıyor
Nefessiz kalıyor düşlerim...

Asi Yılmaz

Ebruli

Heşapsız kimsesiz bir zamanda
Kağıda hasretle üşüyen kalemim
Bense hiç tanıyamadım seni
Düşlerine hayallerine hiç dokunamadım
Kavganın ortasında emanet duruşunu sevdim
Benim ki bir ruletti ikimiz adına
Birimiz kaybedecektik
Sensiz bir yerde yürek yanıyor
Yanıyor diyorum yanıyor ebruli
Tedirgin bakışlarım gözlerinde
Türküler kokar bakışlarında
Her şeye inat seviyorum
Düşleyebilir misin benden sonrası nedir
Sonra diyorum sonrası ebruli
Gün gelir her şeyi alıp gidersin
Tebessüm edilen bir şeyler bırakacaksın
Bu şehirde
Benim kaldığımı anlamayacaksın
Oysa düşlerimde asılı kalacaksın
Düşlerimde diyorum düşlerim ebruli

Asi Yılmaz

Eksilmekteyim

Açık eksiltme ihalesi gibiyim
Bir şeyler kaybolmakta içimde
Hakikatler kırılmakta ve yorulmaktayım
Keban'ın tahliyesi gibi akmakta
Biriktirdiğim düşlerim
Ben hep eksilmekteyim
Acıların yanında gülmeyi de öğrendim
Limonla portakal karışımı
Meyve tadında hayallerim
Kim konuşsa ben eksilmekteyim...

Asi Yılmaz

Ellerim

Hangi türkü şahipsiz çalıyor
Hangi şair coğrafyasız
İmgelerde anlatılan yaşam
Kitaplara sığmıyor..

Şair in tarifinde aşlar eskrik
Sokak lambaları karanlığı ısıtmıyor
Caddelerde kuş ölüleri kimsesiz
Sevdalar hazirana sürgün
Ellerim,ellerim..
Şubat kesiyor nicedir.

Asi Yılmaz

Emanet

Şehir yabancılaşıyor almıyor beni koynuna
Unutulmuşum herhangi bir köşede
Ne arayan kalmış ne de soran
Günlük yaşama uğraşıyla boğuyorum kendimi
Kurtulmaya çalıştıkça günlük kabuslardan
Hırçınlaşıyorum...
Kavga hırsı pişmanlık duyguları boğuyor beni
Çaresizliği çareye taşımak için abanıyorum
Emanetler bir bir gidiyor
Seviniyorum emanetler yerini buluyor diye
Neyin sahibiyiz ki bu dünyada
Emanetleri kırmadan dökmeden teslim değil mi çabamız.

Asi Yılmaz

Emine

Çocukluğumda büyüyen düşlerdeyim
Heyecanla beklerdim hatırlasana
Aıştım uykusuzluklara karanlıklara
Ellerim çıkmaz cebimden korkarım
Yüreğimi çıkarır pencerene atarım
Emine yi kaybeder hep ağlardım
Duraklara sürgündü yüreğim
Ben biterdim otobüsler gider di
Ellerim şubat olurdu yollarına bakardım
Rüyalarım biter canım yanardı
Emine yi kaybeder hep ağlardım
Çok vakit olmadı dün gibi hatırlıyorum
Hatırladıkça ellerim şubat oluyor
Üşüyorum
Titremek li sana bakıyorum
Kaşların yıkılıyor ben yıkılıyorum
Emine yi kaybedip hep ağlıyorum
Ne kadar yıl geçmiş aradan unutulmadın
Sabahsız bir rüyada kaldın
Bir kez olsa sarılmadın
Seni görsem şubat olur ellerim
Titrese ellerim ellerine bakarım
Selam versen titrer yüreğim korkarım
Emine yi kaybedip hep ağlarım!

Asi Yılmaz

Farklıydın

Bir şaşkın anımda buldum seni
Farklıydın
Efsanelerde ki tanrıçaların parçalarından yapılmıştın
Işıl ışıldın
Çok geçmeden taptım sana
Şusamıştım insana, güzele ve aşka
Ve sevdim seni kana kana
Seni içime gömüyorum
Gözlerim boşlukta kalıyor
Dışında tutuyorum içim boş kalıyor

Anlamaya çalışıyorum
Hangi ağacın gölgesinde en çok mutlu olursun
Sevgiyle sarmalanmış bir baharda mı
Kardelenler karları terk ederken mi

Asi Yılmaz

Firar

Karanlığı aralamaya çalışırken
Yađmur damlaları dūřuyor gz kapaklarıma
Yüreğim titriyor
Bütün gizemiyle gece sessizliğini koruyor
Bense firara sebep arıyorum uykusuz gecelerde
Karanlıklar üstüme, üstüme geliyor
Ben direniyorum bütün gücümle
Sokaklara atıyorum kendimi
Caddeler üstüme, üstüme geliyor
Dağlar etrafımı kuşatıyor
Bu Şehir kucaklamaz beni adıma firar yazıldı
Hiçbir adres saklamaz beni...
Korkuyorum karanlıklardan
Bir sokak lambasının altında duruyorum
Kırpiklerimden sızan yağmur damlaları
Yüreğime değiyor, şyorum
Kanatları kırık bir kırlangıç gibiyim
zgrce uçmak isterken...

Asi Yılmaz

Firari dūşler

Mahpus oldu umutlar
Firari dūşlerdeyim
Tünele sıkışmış göçüklerdeyim
Vur emri yazılmış zabıtlardayım
Tarifsiz duygular sarar bedenimi
Hücre hücre olmuş dūşlerim
Her birine senden bir şeyler gizlerim
Yine nefessiz tünellerdeyim...

Asi Yılmaz

Gece kuşatılmış

Gece kuşatılmış göstermeyecekler sabahı
Bir kurşun parçalarken camı seni düşündüm
Korkularım büyüyor gecede anlaşılmayan sesler
Uzaktan duyulan çığlıklar ürkütüyor beni
Çevirmişler her yanı göstermeyecekler sabahı
Tek tek kurşunluyorlar sevdaları
Birkaç yıldız ışık oluyor geceye
Ayda düşmüş gecenin tedirginliğine
Bir bir topluyorlar aşkları sevdaları
Bağırarak istiyorum gecenin karanlığını..
Yırtan bir sesle nereye nereye..
Birden sen düşüyorsun aklıma
Ürkütücü bir sesle kapı çalıyor
Beni de alıp götürüyorlar gecenin tedirginliğine
Gecenin tüm sessizliğini yırtan bir türküye başlıyorum.

Asi Yılmaz

Gel al beni

Beni saran acıları bilemezsin
Sensizlik kasım gecelerine çevirir
Şimdi yitik adreslerdeyim
Gel al beni...
Rüzgar çarpıyor düşlerimi
Bir sağanak başlıyor yüzümde
Camlardan sızıyorum toprağa
Bulduğum bütün sayfalara
Anlamsız resimler çiziyorum
Yazılar yazıyorum...
İpini koparmış uçurtma gibiyim
Yitik adreslerdeyim
Gel al beni...
Rüzgara sırtını dönmüş
Kuytu yamaçlardayım
Ay düşmüş geceme
Uykularım bir serçe ürkekliğinde
Yitik adreslerdeyim
Gel al beni...

Asi Yılmaz

Gideceğim

Bu gitmeler var ya bu gitmeler
Hep beni de alır götürür
Bilmediğim tanımadığım yerlere
Bir gün bende gideceğim
Hem öyle bir gideceğim ki
Öyle yanıma almak istediğim 'üç şey' falan olmayacak
Gideceğim sadece gideceğim.

Asi Yılmaz

Gitmek

Hayatın bütün sancılarını
Yürğünde taşıyorsun
Pörsümüş umutları doldurup cebine
Gülümseyerek geleceğe.

Kimsesiz çağlayanlara bırakıyorsun kendini
Bilinmez coğrafyalara,
Alıp götürsün istiyorsun
Güneşin hiç batmadığı koyalara.

Yüreğinin götürdüğü yerlere,
Gitmek..
Dinsin istiyorsun artık fırtına,
Kardelenler açsın istiyorsun.
Fırlatıp atmak kendine dair ne varsa,
'Yelkovan kuşlarının peşi sıra'..

Asi Yılmaz

Gözlerim:

Gözlerim:
Seni sorar
Coğrafyasız türkölere
Şairi meçhul şiirler düşer
Karanlık gecelerime

Ataların canı acıyor satılan topraklarda
Zindan dehlizi sokaklar şimdi
Kim neden ihanet etti;
Nasıl kirletti bu toprakları
Türkülerimiz neden yoz çalar
Faili kim yarınların...

Asi Yılmaz

Gözlerime

Usul, usul gözlerin kapanır
Yorulmuşundur düşlemekten
Gitmeler düşer aklına ürkütür seni
Bilirim alışmak zor olur gitmelere
Özlem yüklü, hasret kuşanmış
Gitmelere dair kaç şiir yazabilirsin
Kaç kez özlersin gözlerine bakmayı
Ne kadar uzun kalabilirsin gözlerinde asılı
Yağmur yağar belki ağlamayı da özlersin
Sözler tesirini yitirir kalakalırsın öyle
Birazcık zaman ver gözlerin değsin gözlerime

Hissetmek ve izleye bilmek seni
Gülüşlerine dokunup yanaklarını avuçlayabilmek

Cümleler kurarsın susarsın sonra
İzlemek, gözlerinde kalmak istersin
İçinde kelimelerden bir maraton oluşur
Durmadan koşarsın
Bakışların yorulsa kapatamazsın gözlerini
Bakarsın dokunursun severken özlersin
Nefes alsan ağzın kurur susmayı öğrenirsin
Birazcık zaman ver, gözlerin değsin, gözlerime

Aklına gitmek gelse, soğuk bir rüzgar düşer içine
Gidişler gölge olur, için üşür dilin kurur
Ve dersin ki susmadan anlatsam sabah olsa
Gözlerinde yatsam uyusam
Anlatsam seni sevmelerimi anlatsam
Gözlerin de kalabilmektir hayat biraz da
Hissede bilmektir kulaklarımda kalp atışını
Birazcık zaman ver, gözlerin değsin, gözlerime

Asi Yılmaz

Gözlerimin içinde

Seni öyle gizlerim ki yüreğimin en derinine
Çizdiğim resimlere, yazdığım şiirlere
Şarkıların en derin nağmelerine...

Sen kalacaksın kimseler bilmeyecek
Görmeyecek
Duymayacak
Sen yaşayacaksın gözlerimin içinde

Uykuların kaçacak
Şafaklar sökecek üstüne
Bir sevdayı anlamak
Bir ömür sürecekse, yaşayacaksın

Asi Yılmaz

Gözlerin

Sensizliğin üzerine şafaklar söker
Gözlerim gözlerine değse yüreğim yanar
Bastığın yerde fesleğenler açar
Avuçlarımda kırmızı güller
Ellerimi uzatsam gözlerin beni yakar

Asi Yılmaz

Gözlerin değdi

Sana yürüdüm iklimler mevsimler boyu,
Yolunu kaybeden gezgin gibi dolaştım
Zemheri rüzgarları soluyan, yüreğimle sevdim seni
Ėönül bahçemde büyüttüm nazlı bir gül gibi
Önce gözlerin değdi gözlerime
Titreyen bir alev gibi dokunabildim ellerine
Sevebilmeyi ve sevilmeyi öğrendim senden
İçimde büyüyen buzlar eridi seninle,
Sıcak iklimleri yaşadım nefesinle
Nereye baksam, en çok seni,
Seni görmek istedim ben.

Asi Yılmaz

Gözlerin değsin

Usul, usul gözlerin kapanır
Yorulmuşsundur düşlemekten
Gitmeler düşer aklına ürkütür seni
Bilirim alışmak zor olur gitmelere
Özlem yüklü, hasret kuşanmış
Gitmelere dair kaç şiir yazabilirsin
Kaç kez özlersin gözlerine bakmayı
Ne kadar uzun kalabilirsin gözlerinde asılı
Yağmur yağar belki ağlamayı da özlersin
Sözler tesirini yitirir kalakalırsın öyle
Birazcık zaman ver gözlerin değsin gözlerime

Hissetmek ve izleye bilmek seni
Gülüşlerine dokunup yanaklarını avuçlayabilmek

Cümleler kurarsın susarsın sonra
İzlemek, gözlerinde kalmak istersin
İçinde kelimelerden bir maraton oluşur
Durmadan koşarsın
Bakışların yorulsa kapatamazsın gözlerini
Bakarsın dokunursun severken özlersin
Nefes alsan ağzın kurur susmayı öğrenirsin
Birazcık zaman ver, gözlerin değsin, gözlerime

Aklına gitmek gelse, soğuk bir rüzgar düşer içine
Gidişler gölge olur, için üşür dilin kurur
Ve dersin ki susmadan anlatsam sabah olsa
Gözlerinde yatsam uyusam
Anlatsam seni sevmelerimi anlatsam
Gözlerin de kalabilmektir hayat biraz da
Hissede bilmektir kulaklarımda kalp atışını
Birazcık zaman ver, gözlerin değsin, gözlerime

Asi Yılmaz

Gözlerine bakıyorum

Gözlerine bakıyorum gözlerinden okuyorum
İçinde kopan fırtınaları
Şimşekler çakıyor bir sağanak başlıyor
Yüreğin sıkışıyor sözcükler ufalaniyor
Gözlerine bakıyorum gözlerinden okuyorum
Dokunmak istiyorsun ellerine
Yetmiyor gücün susuyorsun
Uzaklığı anlamaya çalışıp mevsimleri hesaplarken
Bir dal bir yaprak kopuyor yerinden
Seni seviyorum ları yutkunurken için yanıyor
Parmaklarını ısırarak geçiyor içinden
Gözlerin gözlerinden anlıyorum...
Cellat dikilse karşıma vursa boynumu
Ben yine bu sevdanın peşindeyim
Kavuşmasız aşklara hapis kalbim
Kürtaj olmuş düşlerim...diyorsun
Gözlerin gözlerinden okuyorum...

Asi Yılmaz

Gözüm

Sesini sessizliğin içinde duyuyorum
Gecenin karanlığında
Çaresizliklerimde varlığını buluyorum
Geçmiş acıları yarınların kaygısına taşıyorum
Ne kadar tedirgin baksam da yarına
Bir kıpırtı sol kafesin altında
Bu gidişin ne kadar umutsuz olsa da
Bir gözüm hala kapıda
Okyanus ötesi kadar uzak olsan da
Hep bir kıpırtı sol kafesin altında
Bir umudum hala kapıda...

Asi Yılmaz

Gün bitmeden...

Yüreğimin çağlayanlarından aksın gülücükler
Şarkılar sussun bulutlar dağılsın
En soğuk gecede beklemediğim bir anda gel
ellerim ellerinde kalsın

Bu hasreti aşk sarsın
aksın nehirler denizlere varsın
saçlarını okşasın deniz meltemleri
Gecemde yüzün
Gündüzüm de gözlerin kalsın

Rüzgar eser ömür biter
Göz kapıda
Yürek yorgun seni bekler
Şafak sökmeden gün bitmeden gel...

Asi Yılmaz

Gün o gün

Vakit şairin dediği vakittir
Gün o gündür 'mezardan çıkmanın
Derin uykulardan' uyanmanın günü
Alışkanlıklarını bırakmanın günü
Önce yoksulluğa alıştırdılar seni
Terörle yaşamaya
İnancını dinini istismara alıştırdılar
Faili meçhullere ateşlerde yakmaya
Gece yarılarında yakalama
Arama emirleriyle uyandırmaya
Hükümet yetkili adalete alıştırdılar
Basılmamış kitapların yasaklanmasına
Ve
Ucubelere alıştırdılar...
Gün o gündür
Alıştığın her şeyi terk etmenin,
'Derin uykulardan uyanmanın'
Demokrasi için adalet için
'Bir mermide benden' diye bilmenin,
İsyan etmenin vaktidir şimdi...

Asi Yılmaz

Güneşi batıran kadın...

Hangi coğrafyadan akıp geldin bu topraklara
İlgaz dağlarından Akdeniz e doğru neler taşıdın yüreğinde
Bu martılar ya bu martılar niye uçuyor denizin üstünde
Güneş nereye, neden gidiyor sen gelince
Dur öyle kal resmetmeliyim güneşle birlikte
Martılar ya bu martılar güneşin gittiğine mi üzülüyor
Senin geldiğine mi seviniyor...

İslanmak üzere güneş şimdi
Caddeler telaşlı sahil boşalıyor birden
Geride kırmızı cümbüşü kalıyor
Bir balıkçı takası açık denizlere abanıyor
Sen ey güneşi batıran kadın niye hüzünlendin öyle
Bak beyaz martılarda gitti işte...
Üzerine tuz ekilmiş nem kokulu aşklar kaldı geride

Neden susuyorsun neden konuşmuyorsun
Kimi bekliyorsun...
Uzak durma öyle yaklaş denize...
Bak nasıl geliyorlar sana doğru dans ederek ahenkle
Ay çıktı şimdi yakamozlar oluşuyor suda
Akdeniz de böylemi oluyor akşamlar
Anlat bakalım güneşi batıran kadın...

Asi Yılmaz

Güzel gülüyorsun

Görmek ne güzel seni
Telaşlıydım biraz, tedirgin gibi ama heyecanlı
Söylemesi kolay
Yirmi beş yıl eskimişti görmeyeli
Çok şeyler geçti akıp giden hayatımızdan
Düşler, umutlar, özlemlerimiz
Yarım bıraktıklarımız oldu belki
Birde değiştiremedikleri vardı yılların
Gülüşün hiç değişmemiş
Gözlerin ya gözlerindeki umut
Yüreğindeki sıcaklık
Gülümsemelerin bunca yıla inat
Hiç yorulmamış
Yirmi beş diyorum ya
Yirmi beş yıl öncesi kadar güzel gülüyorsun

Asi Yılmaz

Hangi liman

Sabahsız yarınlar gebe geceye
Dünleri olmayan sevdalar yolda kalan umutlar
İskeleden kalkıp dönmeyen gemiler
İstasyonları terk eden trenler
Otogarlarda ıslık çalan el sallanan otobüsler

Hepsi yer değiştiriyor durmuyor yerinde
Bir daha döner mi geldiği yere bilinmez
Her gece depremler oluyor belleğimde
Limandayım iskelede garlarda
Koşarak uyanıyorum uykularımdan

Sabahsız gecelerdeyim şimdi
Karanlığı işitamayan sokak lambası misali
Her limanda bir gemi yaktım
Her yangında bir şeyler bıraktım
Kaybedecek bir şeyde kalmadı artık
Hangi liman kabul eder ki beni...

Asi Yılmaz

Hayallerin

Sınırdan geçerken vurulmak gibi
Görölüp görölmemek arasında bir telaş
Yüreğın yerinden çıkacak
Bir adım daha atsan zabıtlar tutacak
Gözlerime sığınır hayallerin
Sevgiden kavrulan yüreğime değer...
Aşkı bilmeyen bir kurşun
Bir heyecan başlar yüreğimde
Beni yakar kavurur
Senin gülüşlerinde yeniden doğar
Gözyaşlarıyla ölürüm
Düşlediğim gibi anlatabilsem seni
Nasıl diye sorma nasılı olmaz bunun
Sevmek işte
Anlamak duymak ama anlatamamak
Dilinin ucuna gelip gelip yutkunmak
"Seviyorum" diyememek

Asi Yılmaz

Hoşgeldin Bebek...

Hoş geldin bebek hoş geldin
İyi ki de geldin
Bak bizleri gülümsettin
Bu dünya çok güzel değil
Amalarımız var sende amamız oldun
Gülümse dünyaya büyü şimdi

Üzüleceksin kırılacaksın ağlayacaksın
Sevineceksin
Kırıp dökceksin bağırp çağıracaksın
Ama özünü değiştirmelerine izin vermeyeceksin
Biz sevdik seni özledik gözledik
Bekledik bak kavuştuk

Hoş geldin bebek hoş geldin
İyi oldu geldiğin bizleri sevindirdin
Yolun güzel yarının aydınlık olsun bebek

Asi Yılmaz

Hüzün

Yollara vuruyorum kendimi
Noktası konulmayan bir şiirin peşi sıra
Türküler duyuyorum anlamadığım ezgilerde
Ne yana dönsem cam kırıklarıyla dolu yıllar
Hüzünlü şarkılar duyuyorum
Dağlar almış sonbaharın kokusunu

Sen giriyorsun düşlerime
Denize koşuyoruz yarışircasına
Kızıla boyanan deniz hayallerimizde
Balıkçı takaları kalkıyor limandan
Bulut olup uçuyor düşlerimiz

Dağlar almış sonbaharın kokusunu
Yaralı aşklar uçuyor caddelerde
Hasretler yakılmış sobalarda
Boram boram özlem tütüyor bacalar
Sararmış hüzünler düşüyor payımıza.

Asi Yılmaz

İçimde büyü

Bir hayat müjdesi ver bana
Bilinmedik tatları bir araya topla
Hasret ve özlem olmayan bir sıcak çay demle
En koyusundan bir akşam sohbeti
Bir çerçeveye hapsolmayan
Gülüşlerin saçılısın etrafa
Ve kumsal da ayak izlerin kalsın
Öyle bir aşk anlat bana
İçimde büyüsün uktesi kalmasın
Ölürde bir gün bitse bile,
En hoyratından en masumundan
Tahliye talep etme, tutuklu kalsın

Asi Yılmaz

İçindekiler

Son kullanma tarihi dolan umutlar topluyorum
İade faturaları kesiyorum yaşamaya dair
Ve gecenin karanlığına yazıyorum yazdıklarımı
Anlaşılmasın diyorum içindekiler bölümü

Kanayan yaralarımın baldıranlar sürüyorum
Tükürmüyorum yutkunuyorum acılarımı
İsmini bilmediğim melodiler duyuyorum
Çamsakızı kıvamında tutunuyor bütün acılar

Sınırı çizilmeyen coğrafyalarda kayboluyorum
Hangi denize döküldüğü bilinmeyen:
Nehirlerde buluyorum kendimi
Son kullanma tarihini kontrol edip
İçindekiler bölümünün üstünü çiziyorum.

Asi Yılmaz

İçsel hüzün

Ne kadar denesem sen olmuyor kimse
senin gibi kokmuyor
Seni düşünmek başka bir şey...
Kaçmaya çalışsam
Sana çıkıyor yollarım
Daha da mı anlamıyorsun
Benim olmayacağını biliyorum
Bir umut diyorum...

Benimsin diye düşleyip
Kaybetmekten korkuyorum

sıkça kendime dönüyorum
İçimde kırık aynalarda kalan
Yüzlere bakıyorum
Zorluyorum kendimi
Görmek istediğim kim
Toz duman hayallerdeyim

Soruyorum kendime
İçsel hüzün
Öbür adı yalnızlık
Diye itiraf ederken
Biliyorum içim acıyacak
Korkup kaçıyorum

Asi Yılmaz

İki ay

Bir yanımda deniz olsun, bir yanımda sen
Sen gülümsedike, maviler vursun yüzüne
Zaman sussun bakma ne olur saate
Sevgi şekerli iki çay daha söyle

Ne zaman sussam, senli gitmelerdeyim
Mavi bir yolculukta acılarımı silmekteyim
Gözlerine baksam gökyüzü,
Yüzüne baksam deniz görüyorum.
Bir uçurtma yapıp, mavilikleri kucaklıyorum
Bir kanat sen, bir kanat ben oluyorum
Ne zaman sussam, seni alıp gidiyorum

Sessiz bir sahile gidelim şimdi,
Dalgaların dibinde oturalım
Çayımıza katık olsun gülüşlerin,
Balıkçı takalarına, geçen gemilere el sallayalım
Düşlerimiz buluşsun...
Biz içimizden dilekler turalım
Bütün evren dursun, zaman sabitlensin
Ne olur bakma saatine,
Ben susuyorum ve seni alıp gidiyorum

Asi Yılmaz

İlk otobüs

İlk otobüs

Şimdi umutlar var yarına dair
Onlar solmasın istiyoruz yeni nefesler eklenmeli belleğimize...
Akşam erken iner ovaya hüznün kokar dağlar
Tenimizi okşayan bir rüzgar dokunuşuyla
Uzun soluklu geceler var koynumuzda...-

Sonra Tahir in Zühre ye yazdıklarını okuruz
Duygusallaşırız duygular akla hükmeder
Bir kere daha ölümü güzel kılmak isteriz.
Tahir in Zühre için yaşamı nasıl güzelleştirdiğine şahitlik ederiz
Aşkın nelere kadir olduğunu yaşarız
Bütün acılara ıstıraplara neden katlanılır neden
Boyun eğilmez bunu kavramaya çalışırız.
Bunları okur kurgular oluştururuz belleğimizde.

Süremiz yeter mi bilmiyorum
Dar sokakları adımlayıp
Tophaneden yağlı boya tablolarına bakar gibi
Şehre son bir kez göz atmaya

Biliyorum hiçbir şey sığmaz bu ana zaman yetmez düşleri anlatmaya.
Biliyorum denizin dalgaları arasından kaybolan güneş
Biraz sonra torosların zirvesinden karanlığı yırtmaya çalışacak...
Ve şehri izlerken unutturum zamanın hükmünü
Ezan sesiyle ele verir bu şehir düşlerimde firari beni...
Biliyorum ama anlamıyorum bu günler nasıl geçer
Üşüyen yüreğimi ısıtmaz gözlerin
Hava gözlerinden irak süre yokluğa aşına eder
Sesini duymadığım geceler de rüyalarım üşüyor
İlk otobüse atlayıp terk edeceğim bu kenti
Sen den hatıralar kalacak ben ütopyalarımı da alıp gideceğim

Asi Yılmaz

İmge

Çocukluğumu tükettim artık,
Düşlerim bazen ilkbahar, bazen hazana çalar
Suya hasret nar gibiydi yüreğim sana kadar
Dilim de imgeli sözcükler
Türkülerim ölüme inat aşk çalar

Mavileri çekip aldılar düşlerimizden
Özgürlüğü göçmen kuşlara yükledim
Bütün yazdıklarımda adına imge dedim
Her insanda sevecek bir yer buldum,
Seni başka sevdim ben.

Ateşler yaktım sevdalar büyüsün
Yağmurlar yağdı üstüne
Harladım ateşi yüreğimin gücüyle
Seller aksa da anılarımın üstüne
En güzel ezgileri söyledim kendi sesimle
Gül sürdüm aşk için namlulara
Adına imge dedim senin

Asi Yılmaz

İnce sızı

İnce bir sızı duyarsın
Yüreğin incinir kimi zaman,
Dinlediğin türküler daha bir hüzün kokar
Düşünürsün kimse yoktur elinden tutan
Acısa da bir yerlerin hasretten hüzünden;
Bilmelisin her hüzünden sonra umutlar yeşerir
Yağmur sonrası gök kuşağı gibi
Bulutların gölgesinde görmediğin güneş gibi
Umut gibi
Özlem gibi
Aşk gibi...
Kapılırsan eğer bir gün yalnızlığa
Yağmura karışırsa gözyaşların
Yüreğinde bir acıyla yalnızlığa sarılırsa düşlerin,
İşte o zaman kaldır başını yukarı bak
Senden gizlenmeye çalışan aya yıldızla güneşe
Umutlarla yeşeren çiçeğe bak
Engel olma
Yağmur dolsun güneş girsin içine;
Aç ellerini kapatma
Uğur böcekleri
Ateş böcekleri gönderiyorum
Aşkımı hasretimi getirecekler sana...

Asi Yılmaz

İyi niyetli deli

En çok bu gün özledim seni
Gözlerin bugün bir başka güzel
Öpmeye susamış dudaklarım
Yaslanıp göğsünde bir ömür uyumak
Tutsak kalmak kollarında

İyi niyetli bir deliyim ben
Mutlulukla mutsuzluğu denklerim
Sevdalarda kafiye uyak sorarım
Senin olmanı isterim ayaklarda

Deliliğimi merak edersen
Zararsız...
Kadehlere alışkın ellerim
Birde kalemlere yabancı değil
En çokta kendimle kavga ederim
İhaneti kabullenmez gecelerim
Yorgan yerine hüznler örterim

Duyabilmek seni
Ellerimi ellerine değdirebilmek
Yanağına yapışıp kalmak gamze gibi
Işık olup düşe bilmek gülüşlerine
Çevir yüzünü...
Çevir bak gökyüzüne...

Asi Yılmaz

Kapı açık

Belki ansızın gelirsin diye
Kapıyı açık bıraktım
Her şey yerli yerinde
Kahve çekerse canın
Her şey bıraktığın gibi

Telaşa gerek yok ben gece vardiyasındayım
Kahveni içerken bende gelirim
Yıllar sonra kapıyı açarsın bana
Ölümü kucaklar gibi sarılırım sana

Asi Yılmaz

Karanlıktı

Tüm düşler çıplaktı
Ben düşünüyordum
Simit tepsilerinin buğusunda
Zamana meydan okuyan çocukları düşünüyordum
Kentin bin bir çeşit kokusunu satan
Aynaları karşısında kadınlar boyanırdı
İncecik zarif kadınlar
Öpmelere aşına dolgun dudaklı kadınlar
Bir köpek tavşanın peşindeydi yüreğimde
Ter içinde yorgun ve bitkin kaçıyordu
Boşlukta kayan bir yıldız gibi koşuyordu
Koşmak kurtarmazdı belki
Yine de bir umut koşmalıydı
Ben seni düşlemekteydim
Kimsesizdim
Beyaz çarşaf gibi sarıyordu duvarlar.
Yüreğime hapsediyordum seni
Gözlerine salıncaklar kuruyordum
Gecelerime kokun sinmişti
Ben yalnızdım

Asi Yılmaz

Kaybolduk

Alevler kaplıyor tüm benliğimi
Tedirginlik büyüyor içimde
Ne uyku kaldı gözlerimde ne sen ellerimde
Sisler sokağında bir bilmece

Senle başlattım yine geceyi
Kanayan yaralarımı tutarak
Yüreğini yüreğime katıp
Kent in kırık dökük sokaklarında kaybolduk

Asi Yılmaz

Kısa dönüyorum

Ne kadar uzak olsan da benden, ben hep sendeyim
Her anında, gözlerinde yüreğinin herhangi bir yerinde
Mevsimler yaza abanıyor, ben sana koşuyorum
Kar boran fırtına kopuyor yüreğimde bazen
Ben kışa dönüyorum
Yedi veren gülleri açıyor yarınsız sabahsız gecelerde
Bağırarak koşarak uyandığım geceler oluyor
Ya sana koşuyorum ya seni buluyorum fırtına kopan gecelerde.

Asi Yılmaz

Korkuyorum

Yalnızlığımı sarıyorum kendimi
Sıkıca kucaklıyorum düşlerimi
Korkular ele geçirmiş tüm bedenimi
Kaybetmekten değil korkum
Kaybolmaktan korkuyorum
Senin yokluğunda bir yangın çıkar
Alevler sarar sokakları
Alevlerin arasında bir kartopu büyür
Üşür yalnızlığımı üşütür
Seni düşlemediğim geceleri üşüyorum
Karanlıkları sen aydınlatıyorsun
Isıtıyorsun üşüyen düşlerimi
Yüreğim odalarım ısınıyor seninle
Bitmeyen şiirim oluyorsun
İngelerin alevinde dans ederek

Asi Yılmaz

Kucakla

Ellerini elime ver
Bulduğun yerden savur kendini
Gözümün değdiği yerlere
Susuzluğuma nefesinle can ver
Kalbindeki nehirleri akıt
Çatlayan dudaklarıma
Karanlık rüyalarıma inat
Gözlerime doğ
Gülüşlerin sarsın dinmeyen acılarımı
Sıcak nefesinle sar hayallerimi

Ayak seslerim nefesime karışır
Hayallerim ıslanır sana gelirken
Kalbim dursun acılarım dinsin
Hasret kokulu öpüşlerinle

Kokun sinsin yüreğimin derinliklerine
Ellerin ellerimde kalsın
Sevgi dolu ezgiler söyle kulağıma
Notalarında beni bağır beni anlat
Gözlerinin rengi vursun
Yüreğimin gökyüzüne
Kirpiğin gözü kucakladığı gibi
Kucakla beni...

Asi Yılmaz

Kurtar beni

Sana geleceğim Munzur
Ateş yakacağım doruklarında
Seyda türküleri söyleyeceğim
Yağan karlardan gizle
Kucakla beni
Kararan yüreğime ışık
Üşüyen düşlerime ısı
Yoksulluğuma kimse ol
Yüreğimi acıtan kabuslardan
Kurtar beni Munzur...

Asi Yılmaz

Masal kuşları

Güneş bugün bizim için doğsun
Korkularımızı yokluklarımızı, düşlerimiz boşsun
Masal kuşları gelinceye kadar susalım

Nez aman susasam gözlerin gelir aklıma
Özlerim, düşlerim, korkarım sonra
Adın düşer aklıma istila olur yüreğim
Bak gökyüzünü topladım avuçlarıma
Kucağıma yıldızları doldurdum
Korkularım olsa da, umutlarım acısa da,
Beni bırakma.
Sen siz neyim, kimsesiz miyim kim semiyim
Bilmek de istemem

Asi Yılmaz

Mavi derinlik

Kalabalıklar arasında
Yapayalnız dolaşan bir çocuk gibiyim.
Yüreği korkuyla çarpan
Kaybolmuş
Ve savunmasız bir çocuk gibi
Yapayalnız
Kara bulutlar sararken beni
Yüreğim sevgine muhtaç
Titreyen ellerim seni beklemekte
Zaman sabırsızca akıp gitmekte
Kaybolmanın korkusu
Kimsesizliğin heyecanı sarmakta beni
Sözlerine şiir yazsaydım
Şarap bardaklarına aşkı anlatsaydık
Aşk belleğimize kırmızı olarak girmişti
Yavaş yavaş sarhoş ediyordu
Yoktun sen
Aynı havayı soluyup
Aynı yağmur mu ıslatırdı bizi
Hasret kokan caddelerde
Titreyen alevlerle ısıttım yüreğimi
Sevgiden uzak bir çocuk misali
Kimi zaman tutsak yüreğimle
Hasret türküleriyle akıp gidiyorum
Mavi derinliklere...

Asi Yılmaz

Mayın tarlası

Ağlasak bölücü diyorlar
Sevsek terörist
Daha sönmedi yanan ateşin közleri
Mayın tarlasında yürüyoruz
Kurt kapanları kalıyor geride
Bir yanımızı bırakarak yürüyoruz
Arkamızda kalıyor bizden olan her şey

Asi Yılmaz

Mektup

Son mektup yazmam değil tabi
Yaşadığım sürece yazmayı denerim
Başarılıda sayılmam bu dalda
Yirmi beş otuz sayfalık mektupların yanında
Bu da bir başarı bir sanat olsa gerek
Ben yazmak yerine okumayı tercih ediyorum
Buda ayrı bir haz veriyor insana
Belki bir dinazor alışkanlığı olsa da
Önce sevgiliden gelenleri sevmiştim
Sonra dostlardan...
Gelen yok şimdi ne dosttan ne yardan
Yazmıyorum kimseye okumuyorum da
Olmayan mektuplar düşünüyorum
Postacılar mektup getirmiyor artık
Son ödeme tarihli faturalar...

Asi Yılmaz

Mülteci

Güneş bir başka batıyor
Bir başka doğuyor bu şehirde
Şehir mi yabancı geliyor insana
Yoksa ben mi yabancıyım buralara
Sevemedim deniz görmeyen şehirleri
Benim ki bir bahane belki
Aslında ben sensiz şehirleri sevmiyorum
Tedirginliğim ondan olsa diyorum
Ne zaman aklına ben düşsem
Sen benim kalbimde her şeyinle esir olmuşsun
Sevgi yüklü vagonlar çekiyorum durmadan
En yorgun işçi
En ağır düşünce emekçisi...
Düşlerine zabıt tutulmuş bir mülteciyim
Gizleye bildiğim hayallerim
Küllenmiş umutlarım var cebimde

Asi Yılmaz

Nefesim

Nefesim kesiliyor yutkunamıyorum
sensiz kalmak boğulmak gibi
senin olmadığın anlar boğazımda bir düğüm
dayanmak zor
zamana direnmek

Asi Yılmaz

Nereye

Bütün yüklerden kurtulup
Bir uçurtmanın peşi sıra koşmak istersin
Taşıyamaz olursun yaşamın ağırlığını
Kavuşamayan aşkların yağmuruna vurursun kendini
Nereye götürdüğünü bilmeden
Bilmediğin coğrafyalara taşısın istersin
Ayakların seni...
Söz dinlemez olur aklın
Duygulara esir düşer bedenin
Bildiğin tanıdığın ne varsa unutmak
Kaçıp kurtulmak istersin...
Kaç mil kaç ışık hızı uzakta
Nereye kime gideceksin
Seni acıtan ne varsa, çıkarıp atmak isteyeceksin
Son kez sızlayacak bütün vücudun
Kapanmayan izler kalacak yüreğinde
Söküp attıklarından...

Asi Yılmaz

O kent

O kente yağmur yağar mı şimdi
Ilık bir Akdeniz sabahında
Sevgi yüklü gemiler gidiyor bu limandan...

Asi Yılmaz

Olmasaydı

Olmasaydı böyle
Dalgaların önünde oturup
Sana şiirler okuyabilirdim
Anlatırdım ne kadar sevdiğimi sana
Gözlerinin derinliklerinde kalabilirdim
Ortak düşlerimiz hayallerimiz olabilirdi
Gitmeseydin olmazdı böyle

Dalgaların önünde oturmayı
Kaldırmıyor yüreğim
Yakamoşları izlemeye cesaretsiz gözlerim
Geleceğini bilsem
Tortusu sevgi olan iki fincan kahve söylerim

Asi Yılmaz

Öğrendim

Acılarımla yüzleşecek kadar güçlü
Sevdanın derinliğini anlayacak kadar bilge
Kırılan yüreğim,acıyan düşlerim tükenen umutlarım için
İntikam beslemeyecek kadar olgunluğu öğrendim
Hayattan...

Kaç gece kaç gündüz yürüsem
Yorgunluğumu namlulara sürsem
Çapraz kuşansam sensizliği
Bir ırmağın debisine düşsem
Günbatımına yazsam adını
Yıldızlara sorsam bula bilirmiyim seni

Asi Yılmaz

Önce ben yanarım

Hazirana sürgün bir çekirdeğim
Ondandır sol yanım hep yangın yeri
Zemheri rüzgarı biryanım
Yağmur görmemiş boy atmamış başak
Koruk kalır meyvelerim

Gün yakar rüzgar savurur
üşümekse önce ben üşürüm
Sivas tutuşur önce ben yanarım
Karlı sokakta kardelen olur açarım

Asi Yılmaz

Öylece gelsem

Hiçbir nedenim yokken
Sana geleceğim bu gece
Hiçbir bahane olmadan
En saf halimle geleceğim
Bir ırmak misali yılların
Beni alıp götürmesin den
Ya da yalnızlığımdan
Alev gibi titremekte yüreğim

Öylece kalkıp gelsem
Soru sormadan alır mısın içeri
Sesimi çıkarmadan otura bilirim
Aynı havayı solumanın mutluluğundan
Mahrum etme beni

Kalbim yağmura teslim
En sıcak nefesinle kucakla beni
Ne desem ne söylesem bilmiyorum
Yorulan düşlerim
Ağlayan yüreğim dinlenir belki
Fırsat ver bana

Öylece kalkıp geldim sırlı sıklam yüreğimle
Hayallerimizi birleştirelim
Seni ben alayım ben zaten sendeyim
Bir anlık olsa da unuttur yalnızlığımı
Kendimi kendimde aratma bana

Asi Yılmaz

Özlem

Ayrılıklardan doğan görüşme kavuşma duygusundan başka bir şey değil
Ayrılığa tahammül edememek mi diye düşünüyorum;
Özlem; içinde umut besliyor mutlaka
Telefonların çalması özlemi kamçılıyor sanıyorum ve bir tren istasyonu düşünüyorum
Özlemin başlangıcı olarak kalıyor belleğimde,
Soruyorum özlemin bittiği yer neresi...
Fren sesiyle egzoz kokusu bırakarak giden otobüsler görüyorum
Yükünün özlem olduğunu sanıyorum
Her durakta bir özlem bitiyor yeni özlemler başlıyor diye düşünüyorum.

Asi Yılmaz

Rüya

Güzel günler hayal et yık sessizliği
Çiğliğımız olsun aydınlık yarınlar
Hani ellerin ellerini görmek istiyorum
Ellerini ver bana...
Sen gitmeden,sıcaklığını nefesini
Seni özlüyorum
Bıraktığın kırık dökük hatıralarla avunuyorum
Kelimeler boğazıma yapışıyor
Gitme kal diyemiyorum...
Öylece bakıyorum gözden kaybolana kadar
Namlulara sürüyorum yokluğunu
Gecelerimi aydınlatsın istiyorum
Oyunlar oynuyorum içinde sen ve ben olan
Ben ebe oluyorum sen saklanıyorsun

Asi Yılmaz

Rüzgarın öfkesi

Dalga sesleri sessizliğı bozmaya çalışıyor
Bir kuş yüreğı gibi çırpınıyor ateş
Geceyi aydınlatmak için
Küçücük yürek atışlarında duya biliyorum aşkın şiddetini.
Bütün melodilerin gölgesi aşkla buluşuyor...

Deniz kızıyor yanan ateşe
Büyütüyor dalgaların yüksekliğini
Rüzgar ısıkları çoğaltıyor olup bitenlere
Ne denizin ne rüzgarın öfkesi
Söküp alamaz benden seni
Güç veriyor titreyen aleviyle ateşin sevgisi.

Asi Yılmaz

Sana benzerim

Ben en çok seni sevdim
Sayısını bilmediğim onca insan arasında
Gözlerin parıltısını görsem
İçimde çiçeklenir yüzün
Ama en çok ben seni özlerim
Evden çıkmasam yüzünü görmesem
Sesini duymasam en çok ben seni özlerim
Bir çocuğun çizgi film izlemesi gibi
Ben en çok seni seyrederim
Alamam gözlerini gözlerimden
Duymam senden başka bir sesi
Ben en çok seni severim
Seni sevdiğe sana benzerim

Asi Yılmaz

Sararmış sayfalar

O mektuplarda paylaştığımız heyecanları duyguları paylaşamıyoruz
Birçok teknolojik gelişime hayatın her alanında internet
Ve ceplerimize telefonları sığdıra bilmemize rağmen
Mektuplarımızda yazdığımız cümleleri yazamıyor
Heyecanlarımızı duygularımızı aşklarımızı o güzellikte anlatamıyoruz

Ne zor şartlarda yazar postaya ulaşmasını günlerce beklerdik
Şimdilerde klavyenin ya da cebimizdeki telefonun iki tuşunda gizli cümleler
Ama kelimeleri o mektuplarımızda yazdığımız güzellikte
Yazıp iletemiyoruz karşımızdakilere

Ya da beklenen postacının heyecanını
O mektup zarfını açma zevkini
Okumaya başladığımızda daha neler yazdı merakını duymadığımız için
Bu kadar değişik geliyor bize

Özenle ya da aceleyle yazılan o mektupların verdiği heyecanı
Hangi elektronik postada ya da hangi mesajımızda duyabiliriz
Size gelen mektupta yazanın elinin titremesini
Veya size sevgisini anlatmak için mektubun köşesine çizilen kalpleri
Hangi klavyeyle çizebiliriz...
Bunu yapsak bile ne kadar içten ve doğal olabiliriz ekranda

Anılarımız, hayatımız, bizde mektuplar gibi eskiyoruz beklide
Ondan mıdır mutluluğu yakalayamıyor gülümseyemiyoruz artık
Nereye kadar gider böyle ne çıkar karşımıza bilmeden savruluyoruz
Bildiğimiz tek şey anıların aşkların eski günlerin sararmış sayfalarda kaldığı
Bir daha geri gelmeyeceği
O heyecanı mutluluğu tekrar içimize çekemeyeceğimiz

Asi Yılmaz

Sarıl hayata

Rütbesi sökülmüş bir asker misali yürürüm yollarda
Suskunluğum yorgunluğumdan gelir
kime baksam selam vermez olur
tesadüf rastlantılar geçer sokaklarda
ben sevdalar yazarım yüreğime yinede
kuyruksuz uçurtmalar uçar düşlerimde
ve gök kuşağının bin bir rengini sürerim ellerime
önce sarışın olursun güneşim misali
sonra mavıyla kucaklaşır sana dair bütün düşlerim...
Çocukluğumun ülkesini kurarım;
sevgi çiçekleri ekilmiş bahçeler,
defterlere ağıtların yazılmadığı
kitaplarında savaşların anlatılmadığı
sevgi masalıyla büyüyen çocuklar ülkesi.
Umuda dair türkü tınıları biriktiririm ceplerimde...
Hayata diklenmenin sancısıyla açarım penceremi,
çırılçıplak sevgiler çıkar dışarı
Yapışır kalır tok sesli şairin şiirleri duvarlara,
bir kavgaya tutuşurum karanlıkla aydınlığın arasında,
yeni düşler keşfetmenin yaşanması hayaller kurmanın
sancısı kuşatır benliğimi,
bıraksam uçup gidecektir can
kuyruksuz bir uçurtmanın peşi sıra,
Yaşadıklarım kaksı bir tat bırakır yüreğimde,
doğum sancısı şiddetiyle irkilir bedenim,
Avuçlarımda biriken gülücükler serpilir toprağa
yeniden filiz ol çiçek ol yaprak ol sarıl hayata...

Asi Yılmaz

Sarılsan

Öyle seviyorum seni uzakla yakın arası
Rüzgar esse kokunu getirir
Sarılsan boynuma
Gözlerin gözlerimde asılı kalır
Elin elimde olsa kalbim kalbine değer

Attığın kahkahalara ortak olup
Bütün güzel şarkıları seninle mırıldandım.

Ben seni bitimsiz baharlarda sevdim
Filizlenen dallara dökülen yapraklara inat
Bütün bedenime seni ektim
Mevsim sonbahara dönerken
İçimde açan güle merhaba dedim

Öyle sarıldım ki sana, bütün hazanlara veda ettim
Zaman tükendi vakit daraldı
Ama sen hiç gitmedin hiç bitmedin
Solmamak için açan güldün yüreğimde
Sen benim bütün baharlara meydan okuyan
Çiçeğimdin
Kopmamak için sarıldım sana.

Asi Yılmaz

Selam olsun

Buralar da yağmur var
kaptansız gemiler kalkıyor
limandan
sizin limanlara uğrar mı
oralarda yağmur varmı
bilmiyorum ama
bazen bir balıkçı takası
bazen bir gemi
selam götürür bulımandan
sizin limanlara.....

Asi Yılmaz

Sen

Sen gittin ya özlem kokuyor fesleğenler
Yollar hasrete abanıyor
Yükü hasret olan gemiler geçiyor limandan
Bütün besteler özlem üzerine çalıyor
Şiirler hasret kokuyor buram buram
Gün batımı sen düşüyorsun uslara
Martılar sana kanat çırpıyor seni soruyor
İsmin yokluğun güncesine yazılmış
Vakit sensizliği on geçiyor nerdesin şimdi
Özlem ve hasretten başka ne bıraktın geride
Ha birde kokun sinmiş elinin değdiği her yere
Kimsesizliğin sayfasına yazdık adını dört gözle bekliyoruz...

Asi Yılmaz

Sen geldin

Duygularımız vardır anlatılmaz yaşanır sadece.
Seven ne kadar sevdiğini bilir, sevilende hisseder
Sevgi, belirli cümleler belirli kelimelerle söylenemez
Bazen bir bakış, ya da bir tebessüm yeter,
Hiçbir şey sevme hakkından vazgeçiremez insanı

Sevmek bir varoluştur çoğu zaman
Sonuç yok olmaya gitse bile.
Varlığımı duyumsayıp, seni sevme hakkımı kullanıyorum
Uzun zaman başkalarında aradım seni
Başka ellerde, başka yüzlerde, başka düşlerde aradım

Bilmediğim ve bilmediğin bir zamanda çıktın karşıma
Baharda açan bir çiçek ve coşkun bir sel gibi geldin
Hiç gelmeseydin,
Bir ömür arardım seni
Ama sen gidersen kimseyi aramayacağım
Geldin ya bir kere
Bütün güzellikler geldi seninle
Gülmenin, konuşmanın
Hayatı solumanın anlamı değişti artık,
Sen geldin ya her şey değişti gözlerimde.

Asi Yılmaz

Sen gidersen

Sen gidersen denizler üzüür sular çekilir
Çiğ düşmez gecelere düşlerim kurur
Lodoslar ağlar yapraklar dökülür
kardelenlerin boynu bükülür kelebekler ölür

Gidersen yıldızlar küser aya güneşe
Çocuklar üzüür
Rüzgarlar bir deli eser sular kurur
Zulam da biriken güllerim solar ben üzüürüm

Gidersen
öksüz kalır içimde yaşayan masal kuşları
Göçmen kuşlar göçmez bülbüller şakımaz olur
Gitme
içimden geçen tirenler çarpışır
Fırtınaya tutulur boran olur üşürüm
Gidersen
Ormanlar yanar kül olur
kuşlarda yaşamaz terk eder bu kenti
Gidersen çıgllıklar arasında kalırım
Yokluğuna alışamam gülüm...

Asi Yılmaz

Sen konuşsan

Sesinin sıcaklığında karlar erir
nehirler gibi meltemler gibi
nergisler, laleler açar, kardelenler yerinden çıkar
Karlar erir sen konuşsan.

Bulutları anlat, uçurtmaları
Sen anlattırısın bir ceylan seker
Sen susarsan, volkanlar patlar, nehirler kurur
Karabulutlar iner içime

Tazeliğini yitirmede anılar
Sıcacık ve biraz mahcup
Düşler ve umutlar,
Yasaklanmış bir türkü gibi dururlar

Asi Yılmaz

Sen sebebim

Gün olur demir alır giderim limandan
Sen sebebim olursun sırtıma sevda yüklerim
Sevgi doldurur yelkenlerimi
Ve rotam mutluluğa çevrilir
Yüzerim masmavi denizinde
Kanat çırpırım martı misali gökyüzünde
Ellerim ellerinde anlam bulur
Gözlerin gözlerim de
Sen sebebim olursun, sırtıma sevda yüklerim

Asi Yılmaz

Sen uyumuyorsun

Œiirler biriktiriyorum sana
Deste deste karanfiller topluyorum
Fesleğenler arasında Œiirler derliyorum
Papatyalardan kelimeler diziyorum
Sen gelirsin diye
HırpalanmıŒ gecelerde seni dŒŒlŒyorum
Dut ağacının bilgeliğinde
AlıŒıyorum sensizliğe
RŒyalarında gŒrŒr mŒ diye dŒŒŒnsem
Ama sen uyumuyorsun ki

Asi Yılmaz

Sen uyurken

Sen uyurken çıkıp gelirim ben
Hiç düşlemediğin uzak bir konuk gibi
Kalakalırım öylece...
Sokakta bir başıma koyma beni
Kapıları kitleme üstüme
Sessizce girip bir yerde durabilirim ben
Hayranlıkla izler bakarım yüzüne
Yorgunluk halsizlik bedenimi sarınca
Seni kucaklar çıkıp giderim ben

Asi Yılmaz

Sen yoksan

Sen yoksan her Şey eksik biraz
Gözüm eksik yüregim elim kolum
Renkler eksik mavi yok kırmızı solmuş
Sensiz her Şey eksik...
Mevsimler
Aylar
Haftalar
Günler
Saatler
Sen yoksun yıllar eksik...
Sofrada çatal eksik kaşık bardak
Gecede ay gündüzde güneş eksik
Dillerde türkü
Meydanlarda slogan eksik
Sen yoksan ben eksik...

Asi Yılmaz

Sendeyim

Ne kadar uzak olsan da benden, ben hep sendeyim
Her anında, gözlerinde yüreğinin herhangi bir yerinde
Mevsimler yaza abanıyor, ben sana koşuyorum
Kar boran fırtına kopuyor yüreğimde bazen
Ben kışa dönüyorum
Yedi veren gülleri açıyor yarınsız sabahsız gecelerde
Bağırarak koşarak uyandığım geceler oluyor
Ya sana koşuyorum ya seni buluyorum fırtına kopan gecelerde.

Asi Yılmaz

Seni ararım

Bin defa ölürüm gecede, haberi olmaz kimsenin
Sevdalara pusu atar pusulara düşerim
Silahlar çatar kurşunlar atarım
Ateşler yakar koynuna yatarım

Ellerim tetikte gözlerim seni arar
Esen rüzgar dan kuşku duyarım
Uçurumların başında yapraksız gül gibi açarım
Fırtınalara sarılıp, ellerim tetikte gözlerini ararım

Sis basar gözlerimin değdiği her yeri
İhanete döner gecenin rengi
Bütün kapılar kapandı şimdi
Sessizlik beynimi ısırın birkorku.

Asi Yılmaz

Seni arıyorum

Geceye bırakıyorum düşlerimi
Umutlarımı,
Çiğlık oluyor sensizlik hangi rüyanın
Kaçınıcı remindeyim, uyanıp uyanıp
Seni arıyorum.

Yokluğun kaybetmenin öbür adı
Bulup, bulup yitirmek gibi bir oyuncağı

Asi Yılmaz

Seni bulmak

Renklerin bütün güzelliğine değdi gözlerin
Bütün kaygıları yıkıp da geldi yüreğim
Anlatamadığımız bir şeyler var aramızda
Seni bulmak şiir gibi bir şey buralarda

Bulutlar dağılır ay kıskanır güzelliğini
Yıldızlar aleve döner erir
Denizler kıyılara vurur kendini
Bırakma ellerimi avuçlarında erisin

Bütün çirkinlikleri olumsuzlukları unut
Bakışlarım bir şarkıdır şimdi onu dinle
Yüreğimizde umutlar kucağımızda sevgi
Bütün güzellikleri paylaşalım seninle

Dudaklarımda bir bal tadıdır varlığın
Yokluğun dayanılmaz yalnızlık
Anlamaz kimseler içimde kanayan yarayı
Senden başkası dindirmez bu acıyı

Asi Yılmaz

Seni özlüyorum

Dertlerini sıcak Akdeniz meltemleriyle paylaş derdin
Sıcak esen meltemler götürürken sıkıntılarımı
Bir umut dolar içime
Beni bırakıp giden dertlerimin kokusu kalır geriye
Nefes alınmayan
Eve girmenin mümkün olmadığı bir ağustos akşamın da
Çocukluğuma döner düşlerim
Komşu sohbetleri çınlar kulağımda
Oyunun en iyi yerinde gelirdi uykum
Öylece uyuya kalırdım bir sedirin üzerinde
Ninni gibi gelirdi anne baba kahkahaları
Uyandırmadan kucağına alırdı babam
Huzurum yerindedir baba kucağında
Bir başka güven duyardım babamla
Kokusuyla tanırdım onu
Sadece babalar tütün kokardı
Artık benim ellerimde tütün kokuyor baba
Ama ben senin kokunu özlüyorum

Asi Yılmaz

Seni Sevmek

Oturup mektuplar yazıyorum
Sayfalarca kendi mi anlatıyorum
Düşlediklerimi umutlarımı yazıyorum
Hayallere dalıyorum
Alıp gidiyorum seni kimsesiz coğrafyalara
Yağmurlar çiseliyor üstümüze
Aldırmadan yürüyoruz
Sonra bir ateş yakıyoruz
Derler ya ateş dinlendirir insanı
Doğrulamaya çalışarak şarkılar söylüyoruz
Alevlerin ritmine uyup...
Bilmiyorum...
Bu kendime yazdığım kaçınıcı mektup
Alıcısı olmayan mektuplar yazıyorum durmadan:
Haberin olmasa
Feryatlarım duyulmasa
Gözyaşları mı göstermesem de
Seni seviyorum
Ve biliyorum ki
Gecenin çıkmaz sokakların da
Yalnız yürümelerim tükenmeyecek
Bilsem:
Uzanan ellerim ellerine dokunmayacak
Bir düşün bir hayal olsun
Kıyılarıma yaklaşmayan bir yelkenli
Üşüyen ellerimi ısıtmayacak
Bir güneş olsun da
Seni daima seveceğim
Seni sevmek
Acıların içinde bir tat zerresi bulmak
Sevmek seni
Karanlık ta bir mum alevi bulmak
Seni sevmek
Hem yüreğimi kanatmak
Biryandan da
İyileşir diye yaraya tuz ekmek gibi
Seni sevmek
Umut bana
Sevmek seni
Son nefeste seni beklemek...

Asi Yılmaz

Seninle...

Seni severek büyüyorum
Sabahları yeni günlere uyanıp
Aşka tanıklık yaparak, eskimesinden korkar gibi
Yeniden, yeniden seviyorum seni
Yağmur yağsa, gökkuşağı çıksa
Bir hüzünlü rüya görsem
Şarkılar duysam şiirler okusam seni hatırlarım
Seni bütün zamanları, hiçe sayarak seviyorum
Eksiklerim senle tamamlanıyor
Seninle çoğalıyorum
Seni sevmek umutların bitmediğini
Hatırlatıyor bana
Bitmeyen bir rüya gibi
Bir arkadaş bir dost gibi
Hep hayatımda olmanı istiyor
Seni sen gibi seviyorum
Ben seni ömrümce seviyorum

Asi Yılmaz

Senli düşlerim

Zaman gece yarısını geçiyor
hüzünler yağıyor kimsesizliğime
insanlar geçiyor buğulanan gözlerimin ardından
Telaşla
Her adım atışımda astıma kesmiş kentin nefesi işliyor içime
Bırakma tut gözlerimden düşeceğim

Kapı girişlerinde nöbette gözlerim
Hiç tanımadıklarına soruyorum seni
Aramızda mevsimler var şimdi
Sonrası bir kimsesizliğin başlangıcı
yürüdüğümüz parklar yıkıldı,
Sesimi sensizliğin ayak izlerine hapsettim
haberim yok senin
ellerim sana dokunamamak tan
Parmaklara dargın
Artık kalbimde müebbet e hüküm yedi adın
Zaman sensizliğin son baharı
Sırtını umuda yaslamış zamanlara gidiyorum
Üzgün vakitlerin gölgesinde kayboldum
şehrin titreyen sokaklarını
Nefesimle ısıtmaya çalışıyorum şimdi
hüzün kokan istasyonlarda
Hasret yüklü trenlere uğurlayıp kendimi,
Ateşe verip gidiyorum senli düşlerimi

Asi Yılmaz

Sesin aksın içime

Konuşmazsan özlüyorum sesini
Çiçekler açsın gidilmedik yerlerde
Yoksulum kimsesiz, haydi bugün gel
İçinde mavilikler geçen şarkılar söyle
Sol kafesimde bir şeyler kımıldıyor

Gözlerimin feri sönmüş aleve çalar
Yorgunum hem de uykusuz
Görsen halimi biraz deli biraz divane
Yüzünde deniz mavisi gözlerin gökyüzü
Haydi içinde umut olan bir şarkı söyle

Fırtına ol savur beni, yağmur ol ıslat
Ateşim ol ısıt
Şafak söksün gözlerimde, aydınlat beni
Buralar yabancı sanki
Al uzaklara uzaklara götür beni
Umutla bestelenmiş bir şarkı söyle
Sesin aksın bir nefes gibi içime

Asi Yılmaz

Sessiz

Çiğlık çiğliğe yüreğim
damar sertliğinde cümlelerim
suskunluğuma hüzün bulaşmış
Yitiğimi ararcasına tebessüm ararım
İçime yapışan eskimiş bir bakış gibi
Seni aramak
düşlerime vurur
bakışlarındaki siyahi gölge
karanlıkla kucaklaşacak belki
Yüreğimin sessizliği
beni saran acılar
Ruhumun zulasında birikecek

Asi Yılmaz

Sessizim

Daha sen terk etmeden bu şehri
Ben seni özledim sıcaklığını kokunu
Bıraktığın kırık dökük hatıralarla
Yine derbeder oldu gönlüm

Sen gidiyorsun şimdi ben bakıyorum
Yine gel güle güle diyemiyorum
Sesler boğazımda düğüm oluyor
Ben sadece susuyorum

Akşam olur mektuplar hasretlik söyler
Bir bir kitapları karıştırırım
Hepsinden sen çıkarsın her sayfa sen kokar
Anlıyorum ki sen hala gitmedin...

Yıkıntı bir konak gibi sessizim şimdi
San ki afet geçirdim:
Bu sessizlikte boğulup gideceğim
İzin verme bu sessizliğe; değilse
Ben yok olup gideceğim birilerini üzeceğim...

Asi Yılmaz

Sessizlik

Bir sis düşer torosların eteklerine
Hüzün basar kentin yorgun akşamlarını
Duygular yoğunlaşır, acılar perçinleşir
Sokaklar sakinleşir
Bir duygusallık iner dağlardan
Boş sokaklara doğru...
Köşe başını dönerken
Meyhanelerden yükselen melodiler bozar sessizliği.

Asi Yılmaz

Sevdiğim;

Hücrelerimi saran yangınlarda
soluksuz nefessiz kaldığım zamanlarda
senin sevdanın senin aşkının emekçisiyim
Gözlerim gözlerinde hep takılı kalmış
Ferhat ın sabrıyla kucakladım, sardım aşkı, mecnun tadıyla doldurdum ceplerimi,
heybelerimi, sevdan büyüyor içimde ben yanıyorum alev alev.
Kitap aralarında kalmış güller gibi her yaprağında ayrı bir hikaye
Her dikeninde türkü tınıları şiir mısraları bülbül ağıtları
Hasretlerim özlemlerime sarılmış, tek hecelik düş kokulu senlerim var benim
Hasretim büyüdükçe duymazdan görmezden geliyorum zamanı, boş ver saatleri
Her kelime senle anılıyor dudaklarımda, seni seviyorum ları fısıldıyorum kulaklarına
Ezberimde kalsın gülüşlerinin güzelliği, sevdanla sarıp sarmaladığım kokuların
gözlerimin içinde sakladığım senlerim var benim
Sevdiğim, yasaklanmış kitaplardan bir sevda masalı anlat oğluma

Asi Yılmaz

Sevdiklerim oldu

Hiç olmadı sevdiklerim yanımda
Uzaktan sevdim hep
Ne kadar sevildiğimi düşünmeden
Kimine söyledim
Kimine diyemedim...
Sevdiklerim hiç olmadı yanımda
Ya da yanımdakileri sevmedim
Gitmelerim oldu zaman la
Arkamdan el sallayan olmadan
Dönmemi bekleyen oldu mu bilmedim
Anamı saymazsam
Sevdiklerim oldu, yanımda olmayan
Elini tutmadığım...
Yüzünü görmediğim
Rüyalarımda dokunabildiğim
Aklıma düştüğünde...
Fırtına tutmuş kayık misali
Sevdiklerim oldu, yanımda olmayan

Asi Yılmaz

Sevdim seni

Tuttum içimde bir yerlere sakladım
Hiç eksiltmeden incitmeden
Nefes nefes içime çektim güzelliğini
Ben seni işte öyle sevdim
Bende birikti özlemlerin en çoğulu
isyan olurdu içimde uzaklığın,
şevdadan daha derin, doyamadığım bir şeydi bu
İşte ben seni böyle sevdim
Sevdikçe büyüdün hiç eksilmeden
Biri vardı ismin geçse hüzünlünen
Rüyalarına girse sevinen
İşte o ben
Hiç solmayan güller açardı içimde
Senli şiirler okur
Senli türküler dinlerdim gecelerce
İşte seni böyle sevdim ben

Asi Yılmaz

Sevgi çiçekleri

Ben ki gökyüzünde asılı kalmış
Bir masal
Ulaşılmaz iklimlere sürgünüm
Gözlerinden sevgi sızan
O küçük çocuğum hala
Uçan düşlerim oluyor
Bir bulut yüksekliğinde
Bazen bir yağmur damlası...

Su destisini kıran çocuğun
Mahcubiyetiyle susuyorum hayata
Sırtımı dönüp gizleniyorum
Yıkık duvarlar arasında...
Bir bahçe kuruyorum
Dünyanın en güzel çiçeklerini
Sana topluyorum...
Sevgi çiçekleri ekiyorum zula ma
Kalem değmemiş,
Bestesi olmayan
Tınısı bilinmeyen türküler eşliğinde
Sevgi çiçekleri derliyorum zula ma

Asi Yılmaz

Sevmek için

Kalbime bir sevda değdi
Sevmek için
Baharı beklemeyeceğim
Dağların bulutlara dokunduğu yerdeyim
Ellerini uzatsan bana değer
Gözlerine baksam mavi bir uçurum
Bir sabah meltemi başlar
Yüreğim yüreğine değer
Ellerim ellerini arar
Sevgin ısıtır üşüyen bedenimi
Yüz görümlüğü kadar benimle kal
Var sın kimse bilmesin
Şair yüreğimin seninle doluğunu
Bir tek sen bil yeter...

Asi Yılmaz

Sil baştan

Sil baştan yapsam hayatı
Yeniden tasfir etsem dünyayı
Kendimin tanrısı olsam yeniden yaratsam
Kendimi.
Bulma çabasıyla başlamıştı her Şey
Bu akşam
Ne kadar zaman harcadım bulmak için kendimi
Bütün bunlara değermiydi,
Bundan ncesi
Sanırım boşa gitti...

Asi Yılmaz

Sol yanım

Çocukluğumdan beri acıyor sol yanım
Açlıktan ölen Afrikalı çocukları
Kürk için katledilen fokları
Doğanın neden katledildiğini
Savaşların anlamsızlığını
Düşündüğüm içinmi?
Karanlıktan korktuğum halde
Gökyüzünde yıldız aradığım içinmi?

Aşkla sarılıp hayata
Sevgiyle kucakladığım insanlığı
Her kaybedişimde yanan küllerimden
Yeniden dirilmek istediğim içinmi?

Yunusça sevmek
Pir sultan gibi birlik olmak
Bedrettince paylaşmak
Koroğlu gibi isyankarlığımdan mı?

...ve bilge cevap verdi;
Sevgiyle yoğrulan yürek acır...
Sokaklarda sek sek oynayan
Çocukluğunun düşlerini kurarken
Üzerlerine yağmur gibi bomba yağan
Afgan, Irak, Filistin li çocukların
Yüreğini yüreğine katanların
'insan olmaktan başka ne gelir elimizden' diyenlerin
Sol yanı acır elbet...

Asi Yılmaz

Son aşkım

Hayat önde biz arkada
Kovalayalım bakalım gittiği yere kadar
Kaybedeceğimiz belli olsa da denemeye değer belki
Boyu boyuma huyu huyuma denk
Beni sarıp sarmalar bırakmaz ortada
Nede olsa nişanlıyız hem de doğuştan
Birbirimizle daha karşılaşmadan
Karşılaşırız elbet buyur deriz hoş geldin safa geldin
Tahta çatı beyaz duvak beyaz mermer
Bahçem de çiçekler geçenler tedirgin geçer
Oysa yan gel yat keyfim bir yer
Çeyiz sandığımla beraber geliyorum eller üstünde
Beni sana getiriyorlar aldırma ağladıklarına
Bundan sonra artık hep seninleyim
Aç kollarını sevdiceğim son aşkım
Bu beden bir tek senin...

Asi Yılmaz

Söyle

Duygularım firarda
Ben peşine düşmüşüm
Dağ başında kuytu bir ormanda
Ya da bir sahil kasabasının da
Gün batımı izini sürüyorum
Ay ışığında yollarda,
Kaybolan duygularımı arıyorum
Gören yok duyan yok sesimi
Akıl duygulara küs
Kalbim aklıma gönül koymuş
Duygularım firarda
Ben izini sürüyorum
Sokaklar sessiz ve yorgun
Yıldızlar tedirgin,
En son seninle görülmüş
Söyle bana, onu nasıl bulurum;
Duygularım firarda
Tedirginim ve yorgun
Bilmeliyim kiminle ve nerede
Söyle ne olur söyle...
Bırakırım kalsın derim...
Eğer ki sana geldiyse...

Asi Yılmaz

Sürgün

Önce düşlerimizi yok ettiler
Sonra hayallerimize tecavüz
Çoğul türkülerle çıkmıştık meydanlara
Kimsesiz karanlıklarda kaldık
El yordamı yollardayız

Çekti kılıcını vurdu cellat
Türküler şiirler sustu
Şairin kelimeleri
Türkülerin notaları damladı yerlere

Ağustosla sürgün yolculuğum
İyileşmeyen yara misali
Gitmelere...
Aşına yüzler var her yerde
Toroşlar da
Fırtınaya yakalanmış
Ardıç kuşları telaş ı...

Asi Yılmaz

Şafaklar

Sensizliğin üzerine şafaklar söker
Gözlerim gözlerine değse yüreğim yanar
Bastığın yerde fesleğenler açar
Avuçlarımda kırmızı güller
Ellerimi uzatsam gözlerin beni yakar

Asi Yılmaz

Şubat

Oturmuşum akşamın tanı
Efkar dağıtıyorum
Mutlulukla acıları yoğurup
Sıcak limanlara iniyorum
Ben denize koşuyorum
Yüreğim şubat, üşüyorum

Asi Yılmaz

Şubatın suçu yok

Kükremiş bir deniz getir haydi bana
bir de fırtına kopsun gelsin
Sağanak yağmurlar öncesi
biz nerdeydik cemile
Hangi acıları unutamadık niye işgal edilmiş belleğimiz
Ne çok yabancı gelirdi bu kente cemile
niye bu kadar çok merak ederdik
Hangi dönemeçte bıraktık bizimle olanları
bak döndüm yanılığlardan düşlerden uyandım
Sorularım havada ve boşlukta
Tut ellerinden sorularımın tut cemile
Tutarsan bir deniz köpürecek içimde
Dalında bir filiz büyüsün usulca
Serseri küfürlerle geçiyorum sokakları
Nikotin sarmış bedenimi ağızda geçmişin kokusu
Toy gülüşlerde gizlenmiş sevdalar cemile
Benim gecelerime sığmıyor düşlerim
Bu yüzden eylül e öfkeliyim
ama şubatın inan suçu yok cemile

Asi Yılmaz

Tabakam...

Seni kaybettiğim yerdeydim bu gün
Anıları düşledim bir bir
Hayli zaman oldu görmeyeli
Duymayalı dokunmayalı
Nasıl da özlemişim...
Kulaklarımda çınladı
İçimi acıtan o sözlerin
'Tabakam kore dağlarında' kalmamış
Cebimde çıktı
Biraz tütün birazda hasret sardım
Ateşe verdim sonra
Ne kadar özlem varsa içime çektim
Acılarımı savurdum havaya
Yollara düştüm yaralı sevdaların peşi sıra
Yokluğunda biriktirdiğim düşlerimi koydum çantama

Asi Yılmaz

Turanı vurdular

aydınlığın nasıl olduğunu bilmeden
Çaresizliğin umuda dönmesinden korkup
Turanı vurdular
ellerinde kitapları cebinde düşleriyle
bağımsızlık marşlarına aldırmandan

kurşuna dizilen bedenim değil ruhumdu
Yadlar katlar değildi özlemim
sahip olduklarıma sıkı sıkı sarılmak
sarsılmadan sapa sağlam durmak adına

umutlarımızı düşlerimizi kurşunladılar
Faili meçhul dediler adına
Tanklar geçti üzerimizden
Önce bir ilk bahar sabahı aylardan mart
Yetmedi sonbaharıda eklediler eylül ü
Umutlarımızı söküp almak istediler
turanı vurdular
kaç mart kaç eylül geçti aradan
kaçıncı kez bahara gebe kaldı kış
gönlümüze hazan düşen kaçıncı mevsim
çaresizliğin umuda dönmesinden korkup
turanı vurdular

Asi Yılmaz

Tükenir

Her şey tükenir
Umutların boynu bükülür
Kurduğun bahçeler solar
Yaptığın ne varsa yıkılır
Ay gülümsemez olur
Kaçarsın,
Kendinden kaçarsın
Kimsenin bilmediği bir yere
Can burnunda koşarsın
Nedenini bilmeden kaçarsın
Bir yıldız kayar bakışlarının arasından
Tutmak istersin onu
Yere düşmesini istemezsin
Yanmasın yüreği bitmesin hayalleri
Uzatsan elini tutacaksın
Yıldıza fısıldamak
Bebekleri sevgiyle kutsamak istersin
Büyüdükçe sevgide büyüsün
Dünyayı sarsın diye
Bir ışık düşer avuçlarına
Anlatırsın düşleri hayalleri
Kırılan dökülen neyin varsa
Suya kavuşan çiçek gibi titrer yüreğin
Neden nasıl diye düşünmeden
Sarılırsın yüreğindeki aydınlığa

Asi Yılmaz

Türkü bakışlı

Açsan avucunu lavlar akar yanardağ misali
İçimde beyaz bir yürek büyür
Ak denize dökülen nehirler akar gözlerinden
Gülüşlerinin sıcaklığında tükensin ömrüm

Ben seninle sevdim
Özlem kokan şiirleri,
Senden öğrendim umutlar bitmeden
Yarınlara cesaretle bakabilmeyi

Seninle sevdim ben nazlı memleket türkülerini
Ve toprak kokan sevdaları
Sende gördüm dünyaya türkü gibi bakabilmeyi

Asi Yılmaz

Umut

Çıkar karamsarlığı hayatından
Acıları kaygıları yırtıp at sayfalardan
Ne yaşamışsan çiz üstünü,
Güzel şarkılar yaz şiirler yaz
Kocaman harflerle umut sevgi yaz

Bu günleri biz yaratmadık böyle bulduk
Değişmeli diyebiliyorsan
Yarınlar daha güzel daha mutlu sevgi dolu
Uğruna yaşanacak değerler olsun istiyorsan

Sevgi tohumları ekeceksin kıraç topraklara
Umudu büyüteceksin
Acılara ve hüznünlere inat şiirler okuyup
Türküler söyleyeceksin
Halaylara duracaksın kol kola omuz omuza
Umut ekim diyeceksin hayatın acılarına...

Asi Yılmaz

Umutla büyüdük

Küçüktük her şeyimiz küçüktü hayallerimiz umutlarımız
Beklentilerimiz vardı yaşamdan
Bu ütopyalarla büyümüştük okulumuzu bitirip
Bir işimiz olacaktı bunu düşledik yıllar yılı
İnsanlığa hizmet edecektik
Ütopyalarımızı gerçekleştirmek için çalışacaktık.

Biz farkında olmadan yıllar su gibi akıp gidecekti
Sahte sevdaların güncesine yazılmışız oysa
Doğrularımız uğruna yıllar harcadık
Ama hiçbir şey bizim istediğimiz gibi olmadı
Ütopyalarımız köşe başlarında gizlenip kalıyor
Biz çarkların dişlileri haline geliyorduk
Vazgeçilmezlerimizden vazgeçiyor
Yalnız yapayalnız kalıyorduk arkadaşlarımızı kaybediyorduk
Acı umut mutluluklarımızı yalnız yaşıyorduk

Çocukluğumuzun ütopyalarından hiçbir şey kalmamıştı
Günü kurtarma hesabı konmuştu nümüze
Bizde bu hesapla meşguldük artık, günler geçtikçe
Hesabın altından kalkamaz olduk
Çaresizlik büyüdüğüce isyan ateşleri yaktık rakı sofralarında
Çocukluğumuza yolculuklar yaptık
Ö büyük aşklarımızı hatırladık küçücük yürekle
Kocaman umutlarımızı hatırladık
Sözler vermiştik ilk aşklarımıza hayaller kurmuştuk
Büyüyünce evlenecektik verdiğimiz sözleri
Köşe başlarında ihanet kokan rutubetli gecelerde unuttuk.

Asi Yılmaz

Unutmak

Eski bir alışkanlık mı
Hasretin mi çekilmez oldu
Yoksa unutmak mı uyumak
Başımı göğsüne yaslamayınca
Gece de uzadıkça uzadı
Hasret büyüdükçe büyüdü
Bu fırtına niye...
Yağmur mu var yine
Sabahlar olmuyor geceler korku
Serçe ürkekliğinde düşlerdeyim
Acemice yıldızlar kayıyor düşlerimden
Hangi yana çarpsa kanıyorum
Hesaplar yapıyorum şimdi
Sonuç hep yanlış çıkıyor ne tarafa koysam
Olmuyor
Terazi dengede durmuyor...

Asi Yılmaz

Üşütme yüreğimi

Benim belleğimde bazı kelimeler hep eksik kaldı,
Cümlelerime değmeden kokusunu duyduğum,
Anam, yemek kokar sabun kokar
Savaş, ölüm kokar mesela.
Barut kokar kan kokar
Zafer emek kokar ter kokar.
Gece pusu kokar, karanlık aydınlık kokar benim için.

Korkma yüreğim kimsesizlikten.
Güneşin batarken bıraktığı kederdir hüzn
şen gecenin yalnızlığına sar beni
Üşütme yüreğimi
Bir elin dokunuğu ısıtsın sensizliğimi
Acılarım ve hüznlerim hep geceleri kucaklaşır.
Bunu desem de hep üşürüm.

Rüzgar savurur düşlerimi rüyalarımaya çığ düşer
Gelsen diyorum üşüyen yerlerimi sarsan
Gülüşlerini yorgan yapsan üzerime
Gelseydin dokunabilseydin üşümezdi ellerim

Asi Yılmaz

Üşüyorum

Üşüyorum
Tut ellerimden
Sıcaklığını duymalıyım
Korkuyorum
Güç ver
Korkuyorum
Ellerini ellerime
Başını göğsüme
Hazan oldu umutlarım
Yalnız bırakma beni

Asi Yılmaz

Vakit daralıyor

Bir akşam üstü sularla kucaklaşmak üzere güneş
Birasını yudumluyor tanımadığım biri
Bir başkası hüzünlü oturuyor güneşe karşı,
Bir gün daha gidiyor ömürden
Bir sızı bırakarak yüreklerde

Bir balıkçı takası güneşin peşine düşüyor
Vakit daralıyor güneş düşmek üzere
Bir kızılık kalıyor geride
Baş başa kaldığımız hüzünle türkü kokan bir gecede

Asi Yılmaz

Vasiyet

Vasiyetini gerçekleştiremedik
Sana vatan haini diyenler
Dün kũfredenler
Bu gũn seni kendi emellerine alet ettiler
Affetme bizi usta davetine gelemedik
İnsanın insana kulluğunu yok edemedik
Ak denize bir kısrak başı gibi uzanan
Bu ũlkeye sahip çıkamadık
Affetme bizi usta bıraktığın yerden
Bir adım ileri gidemedik
Daha tanış olamadık sevip sevilemedik
Zoru kolay kılamadık
şende affetme bizi hocam
ũretmeden tũketir olduk
ũreteni a bıraktık evsiz bıraktık
Yaktığın ateşi harlayamadık
Affetmeyin bizi affetmeyin
Bayrağı daha ileri taşıyamadık.

Asi Yılmaz

Vatan

Sabahların karanlığında
Boğulan düşler hakim sokaklara
Rutubetli mahzenlere kapatılmış
Cesaretler...
Asi şairleri kucakla
Şiirle sıvazla kavganın sırtını
Enver gökçenin düşlerini
Nazımın cesaretini kat yüreğine
Vatan için yollara düşmenin
Vaktidir şimdi...

Asi Yılmaz

Vatani sattılar

Neler oldu sen gideli
Vatani sattılar
Yaptıklarını yıktılar
Yurtta barış dünyada barış
Ülkede savaş dünyada savaş oldu
Ceza evleri asker,gazeteci
Aydınlarla doldu
Genliğe hitabe suçlu bulundu
Kanla aldığımız topraklar
Emperyalistlere dağıtıldı
Düşmanları yeniden çağırdılar
Vatana ihanet edenlere
İtibar dağıttılar
İktidarda kalmak için
Amerikan kapılarında yattılar
Bilimi fetvaya bağladılar
Medrese eğitimini sağladılar
Senden kalan ne varsa
Hepsini yağmaladılar
Ankara yı Amerika ya bağladılar

Asi Yılmaz

Veda

Allaha emanet ol...
Bir veda cümlesi belikli
Bir daha göremeye bilirsin
Görüşüp karşılaşmaya biliriz
Yani ben gidiyorum
Dönüşü bilinmeyen yollara
 Ve ben artık yokum...
Benden sana bir fayda olmaz
Sen kendine iyi bak
Allah yardımcın olsun
En çok güvendiğime... yani
Allaha emanet ol...deyip
Arkana bakmadan gidiyorsun...

Asi Yılmaz

Yağmurlu gece

Hiçbir şairin söylemediği mısralar bilirim ben
Hüzünlerin yorgan olduğu yağmurlu gecelerde
Alev çalgılarının düşlerimi yaktığı yerde
Kimsesi kalmamış yalnızlığa terk edilmiş mısralar.
Bilinenler mutluluk huzur içinde
Bilmenin dayanılmaz bir korkusu var
Sen oluyorsun bütün rüyalarımın içinde
Irmaklarında ısladığım havasını soluduğum
Deniz aşırı diyarlar bilirim
Ve o yerlerde seninle beraber
Yaşamadığım hatıralar gizlerim
Ben bir şair değilim, ama sen bir şiirsin

Asi Yılmaz

Yalnızlık

Yalnızlığı bilir misin sen
Saatlerce düşler kurmayı
Gözyaşlarını silerek kitap okumayı
Karanlığın derinliklerine kitaplar fırlatmayı
Şiirler yazıp yırtmayı
Bilir misin sen...

Gece saat yalnızlığı beş geçerken
Düşlerini pencereden atmayı
Gökyüzüne saatlerce bakıp
Öylece uyuya kalmayı bilir misin sen

Asi Yılmaz

Yarınlar

Güzel günler hayal ettik nasıl olduğunu görmeden
Paylaşmayı düşledik sevgiden söz ettik
Eşitlik ten kardeşlik ten özgürlükten söz ettik,
Hiç birini görme den bilmeden.
Kendimizi sevmeden başkalarına `seni seviyorum` dedik.
Ne istediğimizi bilmeden başkalarının istekleriyle ilgilendik
Ne olduğunu bilmediğimiz onlarca şey yapmaya çalıştık
Bilmediğimiz kelimeleri anlatmaya kalktık
Dünün bugünden farkını kavramadan
Yarım kalan sevdaların hüznünü taşıyarak girdik hayata.

Asi Yılmaz

Yaşam istediğimiz gibi

Yaşamak istediklerimiz uydurma düşlerdi; oysa durmadan düşler görüyorduk, en güzel yerinde uyandığımız düşler, hep sebeplerimiz vardı uyanmamıza dair, ya hava soğuktu ya da üstümüz açılmıştı. Baharda filizlenen ağaçların susuzluktan kurduğu gibi kuruyordu, içimizde açan filizler, kuruyan kopan her yaprak içimizde hapsolüp kalıyordu

Kaybettiklerimizin ardından yeni düşler kurmaya çalışıp uyanmadan üşümeden tamamlamak istiyorduk düşlerimizi. Başarılarımızdan hep öndeydi başarısızlıklarımız yenilgilerimizin altında bizimle ilgili olmayan sebepler arıyorduk, Yaşamak istediğimiz gibi değil yaşamamızı istedikleri gibi yön alıyordu hayat Bizim düşlerimiz olmaktan çıkmıştı gördüklerimiz.

Ortak düşünce sahibi olduğumuzu sandıklarımızla mesafeler giriyordu aramıza aynı şeyleri düşlemediğimizi aynı rüyaları görmediğimizi anlıyorduk bunların farkına varmak yoruyordu bizi küllerden yeniden ateş yakma çabasıyla sürüyordu hayat

“kime eksik isen orada kendini bulursun”

Eksiklerinin peşine düşersin tamamlamak için koşarsın görmediklerin o pencereden hiç bakmadıkların aklına gelir nelere sebep oldukların gelir aklına gelirler ama gitmezler için yanar ama vakit çoktan geçmiştir...yolları değiştirmeyi düşünsen de dünün geride bıraktrıkların engeldir sana

Yaşamayı beceremediğini öğrenmenin bedeli çok ağır olmuştur yaşadığını sanarak yapacak bir şeylerin kalmadığını anlamak daha da karmaşık yapacaktır yarınlarını Yok olmuş bir hayat değildir arkada kalan iki üç yani daha fazladır mahvettiklerin Bunlardan sorumlu tutmak kendini seni daha da fazla yoracaktır çıkışını bulamadığın bir labirente dönecektir hayat.

Çıkmaya çalıştıkça karmaşık bir hal alacak çözüm imkansızlaşacaktır artık başka bir şey anlamaz bilmez olmuşsundur...

Bütün bunlar yeni şeyler öğretir sana kullanmadığın bilginin bilgi olmadığını öğrenmişsindir bilmekte anlamsızlaşır, yazmak, okumak ta yitirir anlamını.

Bunların hiçbirini hayatında kullanamaz olmuşsan anlamsızlaşmıştır düşüncelerin. Sevinçler yerini burukluğa umutlar yokluğa mutluluklar hüzne dönmüştür seni sen yapan ne varsa kaybolmuştur bu kayboluşun hikayesi kalacaktır belleğinde Düşlerini bölen türküler gelir aklına bir tınının peşine takılıp gitmek istersin gitmenin şiddeti artıkça saplanıp kalırsın her an bir şeyler eksilir içinde dağcı tam zirveye çıkacakken ipinin kopması gibi bir şeydir bu...

Asi Yılmaz

Yaşamak

Yaşam denince insan akla geliyor, sonra ölüm
İstem dışı geldiğimiz bu dünyadan istem dışı gideriz.
Gözlerimizi dünyaya açtığımızda ağlıyorduk
Bizi bekleyen herkes gülüyordu oysa.
Her geçen gün ölüme doğru yürümeye başladık
Çocuk genç yaşlı olarak devam eden yaşam yürüyüşü
Geride kalanlara acı hüznün gözyaşı bırakarak son buluyor.
Yaşamı sorgulamaya devam ederiz
Nedir yaşamak "direnmektir" diyoruz bazen türkülerde olduğu gibi.
Yoksa mecburiyet mi bunları sorguluyoruz
İnce bir çizgi diyoruz
Yaşam çizgiden çıkıp çıkmamanın hesabı,
Alıp gidiyor yılları.
Belki cesaret edemiyoruz çizgiden çıkmaya
Bekliden avuntularımızdan vazgeçemiyoruz yaşamak arzusu insanı sürüklüyor
Bazen hiç kabul etmediği şeyleri yaptırıyor
Mutlu bir yaşam sürüyormuş havasına kapılıp
Daha şirin görünmek için kendi iradesinin dışına çıkarıyor
O zaman yalnızlık başlar.
Yaşama anlam kazandırmak için bir şeyler yapabilmeyin çabası içersindesin artık.
Hayatın boyunca verdiği mücadele sona erince
Yaşadığının farkına varıyor herkes
Senden o anda mücadeleyi kaybettiğini anlıyorsun.
Yaşam kavgasını kaybedeceğini bilerek sürdürdüğün yürüyüşte
Belki kendini çok sevmeden bir başkasını severim diyerek
Kavganın sonunu görmek istedin
Yani yaşam bir özgürleşme kavgası
Avuntuların bileşkesi diyebilmek için bu kadar bekledin...

Asi Yılmaz

Yaşamak belkide

Düşünüyorum eskiden çok eskiden
ben kimdim
Zamanın akıp gitmesini neden bekliyorum
gün doğumları karabasan mı oluyor omuzlarıma

Oy sa,
ne kadar güzel görünüyor
loş ışıklarda dansa kapılan gençler
Parlak arabalarıyla bir gürültüye tutulmuş
Işıklar içinde akıp giden sahil kentin
Sokakları
Dalgaların gölgesinde buluşan iki aşığın heyecanı

İşte
Şimdi...anlayabiliyorum ki
Yaşamak,
Duyabilmek hissedebilmek
Vietnam da ki bombanın kulaklarında patlaması
Filistin de parçalanan kolun vücudunda acıması
sokaklarda üşüyen elleri bedeninde duya bilmek
Yaşamak belki de
umudu da hüznü de bölüşebilmek

Asi Yılmaz

Yaşamak biraz

Karşı durulmaz bir istekle
Kırıp dökmek yakıp yıkmak istiyorum
Zapt edilmez bir arzuyla ateşe koşuyorum
Yumşasın istiyorum hava kırılsın direnç
Hiç kimseyi ve hiçbir şeyi yakmıyor ateş
Ne atarsan o yanıyor

Yaşamak; umudu diri tutabilmek
Başlamayan günün alaca karanlığında
Ufka dönüp yüzünü, harlaya bilmek ateşi
Dünü çizip bugün gelecek acılara
Yer açabilmek biraz da yaşamak
Ve ustalaşmak kanayan yaraları sarmakta
Biriktirdiğin hüznüleri yok saymak
Yaşamak birazda...

Asi Yılmaz

Yaşaya bilmek

ıskalamadan yaşaya bilmek
geç kalmadan varabilmek menzile
bir bağlamanın notalarında gezmek hayatı
yada bir türkü nakaratında kavuşmak sana
ıskalamadan yaşayabilmek

Asi Yılmaz

Yazmak

Yazmak istiyorum neden yazdığımı bilmeden
Ne yazacağımı düşünmeden yazmak
Kalemin dilinden dökülen cümlelere imrenerek
Kelimelerin kardeşliğini kıskanarak
Sayfaları karalayıp bitirmeye çalışmak
Ya da bir sonraki kelimeyi merak ettiğimden
Sebebini düşünmeden yazmak
Bekliden sonucun bilinmezliğinden
Sonra kimsesiz yollara vuruyorum kendimi
Susmak istiyorum konuşmadan yürümek
Düşlerimi acıtan ne varsa çıkarıp atmak
Yazmak yazmak istiyorum gözlerimin değdiği her yere
Seni yazmak istiyorum

Asi Yılmaz

Yıllar var ki

Kitaplara sinmiş kavga kokuları
Resimlerde gizlenmiş umutlar
İlk dönemecindeyiz hayatın şimdi

Kavganın en zorlu anları
Umut tınları gizlediğimiz türkülerimiz
Yazdığımız şiirler
Onlarda ilk dönemeçte kaldı

Hesaplarımız yanılrsa da
Her dönemeçte bir türkü
Bir şiir
Bir kavga
Bırakıp
Ateşler yakacağız
Her dönemeç e bir umut bırakacağız...

Asi Yılmaz

Yolum kaybolrsa

Bir yolcu olsam yolum kaybolrsa
Bulamasam kendimi
Sevda duysam içim yanar benim
Yasaklanmış kitap gibiyim
Ateş olsa gözlerin
Dokunsa yansam
Ağı olsa sözlerin
Söylesen susuversem
Yasaklı düşlerdeyim
Tel örgüyle çevrilmiş
Tutsak hayallerim
Bıraksam kendimi
Boşaltsam düşlerimi
Yinede kurtulamam ki
İyi değilim şimdilerde
Sensizliği düşünmek
Yoklukla varlık arası
Kaybolsam...
Bulamasam kendimi

Asi Yılmaz

Yüretimde sevda

Gök kuşasında, renklerden birisin
Denize bakınca yüzüme vuran mavilik,
İçimde bir ateş, yüretimde bir sevdasin
Ben de esir kalmış bir özlemsin
Bütün masallarda senin adın geçer
Sesim kadar uzak, nefesim kadar yakınsın
Gökyüzüne bakınca, ilk gördüğüm yıldızsın
Kadehlerimde şarap,
Şiirlerim de kadın olursun.
Düşlerimde umut,
Yüretim de sevda
Ve günlerime bir şafak vakti doğarsın
Sağanak bir yağmur başlar
Yüzüme sen düşersin

Asi Yılmaz

Zaman

Yaşam istediklerinle yaşadıkların arasındaki bağı kopmasıydı:
Böyle zamanlarda düşünce aciz beden kimsesiz kalıyordu
Sevgi sofralarında beslenmeyi umut etmişti
Hangi sofraya oturmak istese aç kalıyordu
O heyecanla başlamak istiyordu hayata
Zaman her şeyi tüketiyordu
Oysa
Okula yetişmeye çalışıyor,
İşe geç kalmak istemiyor
Hastanelerde tedavi sırası beklemek
Ya da fatura ödeme telaşydı
Zaman böyle hükmediyordu
Bütün bunların içinde koşarken
Yaşamaya yer kalmaması gibi bir şey zaman

Bilinmeyeni aramaya başlamak bulmaya çalışmak
Kavuşma isteği bilmediklerine
Bulma umuduna karşı bir yolculuk
Yaşanmamışları yaşamak özlemi büyüyor içinde
Oysa yaşanmış bir aşkı anlatan güzel bir şarkıya rastlayamazsın
Öyle ya işte aşk yaşanmamışları saklar içinde
Doyuma ulaşırsa aşk;
Aşk olmaktan çıkar
Aramakla bulmak arasına sıkışmış bir anlam gibi
Bulunca her şey bitecek
Aradıkça özlem büyüyecek...

Asi Yılmaz

Zamanın hükmü

Gidiyorum, demen gereken zamanlar olur
Yüreğini yakıp boğazını acıtsa bile
Demeyi öğrenir insan
Karşılıklı susulur sonra
Nereye gidebilir diye düşünür
Ve
Nereye gitse
Asla uzak olmayacak kadar
Bir yıldız gibi ışık olacaktır
Düşlerinde hayatında.
Mesafeler bizi ayıramaz diye düşünecek
Kalbinde var oldukça...
Sevgi yazılmış sa sol yanımıza
Asla silinmez...
Hükmü geçmez zamanın
Sahip olduklarımızı almaya

Asi Yılmaz